

கவத்தி

தாயகத்தின் உண்மை நிகழ்வுகளை தாயகத்திற்கும் பத்திரிகை 22-10-1993

சுவீடன் உண்ணாவிரதம் இடைநிறுத்தப்பட்டுள்ளது
கடந்த 1ம் திகதி முதல் சுவீடனில், தமிழ் அகதிகள் நடத்திய உண்ணாவிரதப் போராட்டம் கடந்த செவ்வாய்க் கிழமைமுடன் இடைநிறுத்தப்பட்டுள்ளது. சுவீடன் குடிவரவு திணைக்கள உயர் அதிகாரிகளுடன் நடந்த பேச்சு வார்த்தையின்போது வழங்கப்பட்ட சாதகமான உறுதிமொழியை அடுத்தே உண்ணாவிரதம் இடைநிறுத்தப்பட்டுள்ளது. இதே வேளை, சுவீடனில் உள்ள இலங்கைத் தமிழ் அகதிகளைத் திருப்பி அனுப்புவதற்கான சூழ்நிலை இலங்கையில் இருக்கின்றதா என்பதை நேரடியாக அறிந்து கொள்வதற்காக சுவீடன் வெளியுறவு அமைச்சு உயர்மட்ட அதிகாரிகள் குழு ஒன்று கொழும்பு சென்றது. அங்கு சென்ற மேற்படி குழுவினர் அகதிகளைத் திருப்பி அனுப்பக்கூடிய சூழ்நிலை தற்போது இல்லை என்பதால், இப்போதைக்கு அவ்வாறு செய்ய வேண்டாம் என சுவீடன் அரசுக்கு சிபார்சு செய்வதாக உறுதி கூறியுள்ளனர். இந்த உறுதிமொழியை அடுத்தே உண்ணாவிரதம் நிறுத்தப்பட்டுள்ளது.

தோல்வியை ஈடுசெய்ய மீண்டுமோர் இராணுவ நடவடிக்கை

★ ஸ்ரீலங்கா அரசு பகீரதப்பிரயத்தனம்

பாழ்தேவி இராணுவ நடவடிக்கை, தமிழ் விடுதலைப் போராளிகளால் தோற்கடிக்கப்பட்டதற்கு அடுத்து சிறீலங்கா அரசு பகீரதம் மீண்டுமோர் இராணுவ நடவடிக்கையை விரைவில் மேற்கொள்ளும் என தோல்வியை ஈடுசெய்ய பகீரதப் பிரயத்தனம் செய்துவருவதாக கொழும்பு செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன.

வந்திலேயே அதிக அக்கறை காட்டப்படுவதாகத் தெரிகிறது. வார்சோ ஒப்பந்த நாடுகளால் பயன்படுத்தப்பட்ட இரட்டை எஞ்சின் பொருத்தப்பட்ட MI 17 IV ரக போக்குவரத்து உலங்குவானூர்திகள் மூன்று, இவ்வருட இறுதிக்குள் கொழும்பு வந்து சேர்ந்துவிடுமென சிறீலங்கா அரசு நம்பிக்கை தெரிவித்துள்ளது.

கின்றன. இதற்கிடையே சிங்கள மீனவர்களை ஆயுதமயப்படுத்தும் படையும், இது கடற்படைக்கு துணைப்படையாக அமையுமெனவும் சிறீலங்கா அரசாங்கம் ஆலோசனை கூறியுள்ளதாகத் தெரிகிறது.

தமிழ் பிரதேசங்களின் எல்லைகளில் குடியிருக்கும் சிங்களவர்களை ஆயுதமயப்படுத்தி அவர்களை முன்னணிப் படையினராக வைத்திருப்பதன் மூலம் இராணுவத்திற்கு ஏற்படும் பேரி

ழப்புக்களை ஒருவாறு குறைக்கலாம் என்ற ஆலோசனையின் பெயரில் சிங்களக் குடியேற்றவாசிகளை அரசாங்கம் ஆயுதமயப்படுத்தி வருவது அனைவரும் அறிந்ததே.

இதற்காக கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிடம் இருந்து ஆயுதக் கொள்வனவைத் துரிதப்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளதாக மேலும் செய்திகள் கிடைத்துள்ளன. சிறீலங்காப் படைகளிடம் இருந்து நான்கு புக்காரர் விமானங்களில் மூன்று, யுத்தக் களத்தில் செயலிழந்துள்ளதால் சிறீலங்கா விமானப்படையினருக்கும் பின்னடைவு ஏற்பட்டுள்ளது. இதை ஈடுசெய்வதற்காக வசரம் அவசரமாக உலங்குவானூர்திகளைக் கொள்வனவு செய்வதிலேயே அதிக அக்கறை காட்டப்படுவதாகத் தெரிகிறது.

மேலும் பத்து இராணுவப் பிரிவுகள்

சிறீலங்கா இராணுவம் மேலும் பத்து இராணுவப் பிரிவுகளை அமைக்க வேண்டுமென அரசாங்கத்தைக் கோரியுள்ளது. சிறீலங்கா அரசாங்கம் ஐந்து இராணுவப் பிரிவுகளை உடனடியாக அமைப்பதற்கான அனுமதியையும், நிதியீட்டத்தையும் வழங்கியுள்ளதாக செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன.

தீர்வுகளை ஆராய மறுக்கும் ஸ்ரீலங்கா ஜனாதிபதி

★ ஐரோப்பிய பாராளுமன்றக் குழுவுக்கு பலத்த ஏமாற்றம்

இலங்கைத் தீவில் நடைபெறும் தமிழின அழிப்பு நடவடிக்கைகளைத் தடுப்பதற்கும், அரசியல் தீர்வை ஏற்படுத்துவதற்கும் சர்வதேச சமூகத்தினர் எடுக்கும் நடவடிக்கைகளை எல்லாம், எடுத்த எடுப்பிலேயே நிராகரிக்க

கும் சிறீலங்காவின் இனவெறி அரசாங்கம், சமீபத்தில் இலங்கைத் தீவுக்கு விஜயம் செய்த ஐரோப்பிய பாராளுமன்றக் குழுவையும், 'எமது விடயத்தில் தலையிடாதே' எனக்கூறி திருப்பியனுப்பியுள்ளது. சிறீலங்காவின் ஆளும் கட்சியான ஐக்கிய தேசியக் கட்சி மட்டுமல்லாது சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியும் வெளியார் தலையீட்டை தாங்கக் கூட விரும்பவில்லை என ஐரோப்பிய பாராளுமன்றக் குழுவுக்கு கூறியுள்ளனர். இதனால் அரசியல் தீர்வுக்கான ஆலோசனைகள் எதையும் கூறமுடியாத நிலையில் ஐரோப்பிய பாராளுமன்றக் குழு திரும்

பியுள்ளது. **பயங்கரவாதப் பிரச்சினை எனப் பதில்**
ஐரோப்பிய பாராளுமன்றக் குழு, சிறீலங்கா ஜனாதிபதி டி.பி. விஜயதுங்காவைச் சந்தித்த போது ஐரோப்பிய பாராளுமன்றக் குழுவில் அங்கம் வகிக்கும் பிரித்தானியரான அனீற்றா பொலக், தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் காணப்படும் யுத்த நிலை குறித்து சிறீலங்கா ஜனாதிபதியிடம் விளக்கம் கேட்டுள்ளார். சிறீலங்கா ஜனாதிபதி தனது அம்பாந

ஒருவாரத்தில்

இரண்டாயிரத்திற்கு மேற்பட்டோர் கிளாலியூடாகப் பயணம்

பாழ்தேவி இராணுவ நடவடிக்கை பற்றி 'சண்டே

- உள்ளே
- போராளியின் குறுதிச்சுவடுகள்
- மேலும் ஜெனரல் புகலிட இலங்கைத் தீவின் முகம்
- கொழும்பில் தமிழர் அவலவழக்கை
- அறிமுகம் 'உலக உலா'
- மாத்திதழ் இலட்சியங்கள் வாழ்கின்றன
- சிறீலங்கா இனவே
- உருவாக்கும் இரண்டாவது சதா தரையிலிருந்து கடலுக்கு விழும் போருகை
- தமிழகத்தில் பராமரிப்பற்ற நிலை

டைம்ஸ்'க்கு பேட்டி அளித்துள்ள சிறீலங்கா இராணுவத் தளபதி சிசில் வைத்தியரட்ன, நான்கு நோக்கங்களுக்காக அந்நடவடிக்கை நடத்தப்பட்டுள்ளதாகக் கூறியுள்ளார். "முதலாவது, கிளாலியூடாக முன்னேறி புலிகளின் படகுகளை அழித்து, இந்தப் போக்குவரத்துப் பாதையை அடைப்பது. இரண்டாவது, முன்னேறுகையில் விடுதலைப் புலிகளின் முகாம்களை அழிப்பது. மூன்றாவது, கூடுமான அளவிற்கு விடுதலைப் புலிகளைக் கொன்றொழிப்பது. நான்காவது, இந்தக் கடற்பாதையூடாக பயணம் செய்வதன் மூலம் ஒரு மாதத்தில் மில்லியன் ரூபாய்க்கணக்கில் பணம் உழைக்கும் விடுதலைப் புலிகளின் முயற்சிகளைத் தடுத்து விடுதலைப்புலிகளுக்குப் பணப்புழக்கம் இல்லாமல் செய்வது." இவையே அவர் கூறிய நான்கு நோக்கங்க

ளுமாகும். ஆயினும், இந்த 'பாழ்தேவி' இராணுவ நடவடிக்கை புலிகளால் முறியடிக்கப்பட்டதும் அல்லாமல், கிளாலிப் பாதை கடற்புலிகளின் பாதுகாப்போடு பயணத்துக்கென திறக்கப்பட்டது. கடந்த வாரத்தில் மட்டும் இரண்டாயிரம் பேர் இப்பாதையூடாகக் கடற்புலிகளின் பாதுகாப்புடன் பயணம் செய்துள்ளனர். அத்துடன் சிறீலங்கா இராணுவத் தளபதி எதிர்பார்த்தபடி புலிகளின் முகாம்கள் அழிக்கப்படவில்லை; விடுதலைப் புலிகள் அதிகளவில் கொல்லப்படவில்லை. மேலும் புலிகளின் நடமாட்டத்தை அவரால் கட்டுப்படுத்தவும் முடியவில்லை. எனவே அவரே தனது இராணுவ நடவடிக்கையின் தோல்வியை ஏற்றுக் கொள்கிறார்.

நாசிகளின் பாணியில் தமிழர் வேட்டை

கொழும்பு களுபோவில், கொச்சிக்கடை, மாத்தளைப் பகுதியிலுள்ள களுதாவளை போன்ற இடங்கள் பாதுகாப்புப் படைகளால் சுற்றிவளைக்கப்பட்டன. பொலிசாரும் இராணுவத்தினரும் கூட்டாக தமிழர்களை வெளியே இழுத்து வந்து, கிட்டலர் நாசி முகாம்களுக்கு ஆட்களை அள்ளிச் சென்றது போல, கைது செய்து கொண்டு சென்றுள்ளனர். தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் அட்டகாசம் செய்யும் அதே பாணியில் இக் கைதுகள் நடைபெறும் வேளையில் யாரும் இப்பிரதேசத்தின் உள்வரவோ, வெளியேறவோ அனுமதிப்ப

தில்லை. இக் கைது செய்யும் படலம் மணிக்கணக்கில் தொடர்கிறது. கொழும்பில் களுபோவில் பகுதியில் மட்டும் ஒரே நாளில் 200 பேர் கைது செய்யப்பட்டனர். மாத்தளையில் கைதான 12 தமிழ் வாலிபர்களும் தொடர்ச்சியாகக் காவலில் வைக்கப்பட்டு சித்திரவதை செய்யப்படுகின்றனர் எனச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. இதுவரை ஆயிரத்துக்கும் அதிகமான தமிழர்கள் கைதாக்கப்பட்டு பத்துக்கும் மேற்பட்ட சித்திரவதைக் கூடங்களில் அடைத்து வைக்கப்பட்டுள்ளதாக செய்திகள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன.

புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்

தரையிலிருந்து கடவுக்கு விரியும் போர் முனை

கடற்புலிகள் அண்மையில் இருபெரும் தாக்குதல்களை சிறீலங்கா கடற்படையினர் மீது நடத்தியுள்ளனர். வெற்றிகரமான இவ்விரு தாக்குதல்களும் தமிழ் விடுதலைப் போருக்கு புதிய பரிணாமம் ஒன்றைக் கொடுத்துள்ளதோடு, சிறீலங்கா ஆயுதப் படையினருடனான மோதலைத் தரையில் இருந்து கடல்வரையிலும் விரிவுபடுத்தியுள்ளன.

இதற்கு முன்னரே வடபகுதி கடற்பரப்பில், சிறீலங்கா கடற்படையின் கடற்புலிகள் பல தடவைகள் மோதலில் ஈடுபட்டுள்ளனர். சில கரும்புலித் தாக்குதல்களும் இடம்பெற்றன. இதில் பல வெற்றிகளையும் பெற்றுள்ளனர். இவ்வாறு இருப்பினும், அண்மையில் (26.09.93) யாழ்ப்பாணக் கடல் நீரேரிப் பகுதியில் சிறீலங்கா கடற்படையின் கரையோர ரோந்துப் படகுகள் மீது மேற்கொண்ட தாக்குதலும், அதையடுத்து 29-09-93ல் பருத்தித்துறைக் கடற்பரப்பில் ஆழ்கடல் ரோந்துப் படகான 'சுப்பர் டோரா' பிரங்கிப் படகை மீது மேற்கொண்ட தாக்குதலும் கடற்போரில் ஒரு புதிய பரிணாமம் ஒன்றை உண்டாக்கியுள்ளது என்பது மிகையானதல்ல.

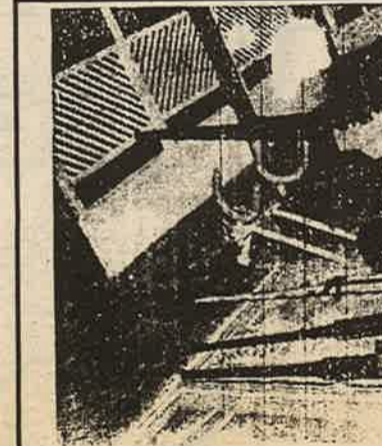
ஏனெனில், இவ்விரு மோதல்களும் கடற்பரப்பில் பல மணி நேரம் இடம்பெற்றவையாகும். 26ம் திகதி கடல் நீரேரியில் இடம்பெற்ற மோதல்களில் சிறீலங்கா கடற்படைக்குச் சொந்தமான P-155, P117, P-120, P-121, P-122 ஆகிய இலக்கங்களை உடைய ஐந்து நீருந்து விசைப் படகுகள் பங்கு பற்றின. கடற்புலிகளின் படகுகளும் அதேபயவில் மோதலில் பங்கு பற்றின. அதிகாலை 1.30 மணி யளவில் ஆரம்பித்த இம்மோதலானது சுமார் காலை 5.00 மணிவரையும் நீடித்தது. இம் மோதலில் P-115; P-121 இலக்கமுடைய படகுகளை சிறீலங்கா இழந்தது.

இதேவேளை, பருத்தித்துறைக் கடலில் 'சுப்பர் டோரா' படகான மோதலும், ஒரு மணித்தியாலத்துக்கு மேல் நீடித்தது. விடுதலைப் புலிகளின் நான்கு படகுகள் 'சுப்பர் டோரா'வை வழிமறித்தனவாயினும் சகல வசதியும் வேகமும் கொண்ட 'சுப்பர் டோரா' ஒரு பலம் பொருந்திய எதிரி என்பதில் கேள்விக்கே இடமில்லை. நிமிடத்துக்கு எண்ணூறு பிரங்கிக் குண்டுகளை சுமார் 4.39 கிலோ மீற்றர் தூரத்திற்கு ஏவுக்கூடிய 20 எம்.எம். பிரங்கிகள் இரண்டையும், இரண்டு நவீன 50 கலிபர் கனரக துப்பாக்கிகளையும் ஏனைய ராடர் வசதிகளையும் கொண்ட பிரங்கிப் படகான மோதல் சாதாரணமானதொன்றல்ல. அத்தோடு, இம் மோதலானது பகலில் இடம்பெற்றமையானது, மேலும் இதன் முக்கியத்துவத்தை அதிகப்படுத்தியுள்ளது.

அதாவது, முன்னரைப் போல் அல்லாமல் கடற்பரப்பில் தரித்து நின்று பல மணிநேரத்திற்கு மோதும் வல்லமையைக் கடற்புலிகள் பெற்றுள்ளனர். இது கடற்போரில் புலிகள் பெற்றுள்ள வளர்ச்சியைக் காட்டுவதாகும். அதேவேளை, சிறீலங்கா கடற்படை தனது கடற்பரப்பு மீதான

கட்டுப்பாட்டை இழந்து வருவதற்கான ஆரம்பமும் ஆகும்.

யாழ் நீரேரியில், கடற்புலிகளின் தாக்குதலுக்கான 'நீருந்து விசைப்படகு' கடலோர ரோந்துக்கென சிறீலங்கா கடற்படையில் விசேடமாக இணைக்கப்பட்டதாகும். மிகவும் ஆழம் குறைந்த (சுமார் ஒரு அடி) பகுதியிலும் மிதக்கக்கூடிய இப்படகானது, யாழ் கடல் நீரேரி போன்ற ஆழம் குறைந்த பகுதிகளில் ரோந்து நடவடிக்கைகளைப் பயன்படுத்துவதற்கென முன்னாள் கடற்படைத் தளபதி அட்மிரல் கிளான்சி பெர்னான்டோவால் கடற்படையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டதாகும்.

பருத்தித்துறைக் கடலில், 'டோரா' படகில் இருந்து கைப்பற்றப்பட்ட ஆயுதங்களின் ஒருபகுதி

இரண்டாம் கட்ட ஈழப்போர் ஆரம்பித்த பின் விடுதலைப் புலிகளின் நடமாட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கென விசேடமாக இந்தநீருந்து விசைப்படகுகள் கடற்படையில் சேர்க்கப்பட்டன. முன்னாள் கடற்படைத் தளபதி கிளான்சி பெர்னான்டோவின் கடற்படையை நவீனப்படுத்தும் திட்டத்தின் ஓர் அம்சமாகவும் இது இருந்தது.

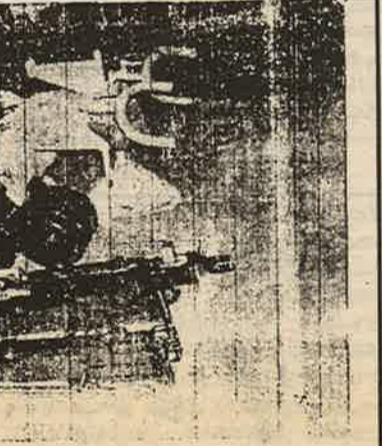
உள்நாட்டு படகுவார்ப்புடன், வெளிநாட்டு இயந்திரங்களும் இணைக்கப்பட்ட இப்படகுகள் கடற்படையின் சேவையில் இணைக்கப்பட்டபோது கரையோரக் கட்டுப்பாடு கடற்படையின் கைகளில் கொண்டுவரப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது. குறிப்பாக யாழ்ப்பாணக் கடல் நீரேரியின் கட்டுப்பாடும், விடுதலைப் புலிகளின் வடக்கு, கிழக்கிற்கான கரையோர கடற்போக்குவரத்துப் பாதையும் கட்டுப்பட்டதாக எண்ணப்பட்டது.

இதன்மூலம் யாழ் குடாநாட்டின் மீதான இராணுவ முற்றுகை பூர்த்தி அடைந்ததாகவும், கிழக்கு மாகாணத்திற்கான விநியோக வழிகளும் துண்டிக்கப்பட்டதாகவும் சிறீலங்கா பாதுகாப்பு வட்டாரங்களில் கணிக்கப்பட்டது.

இதேவேளை, ஆழ் கடல் ரோந்தில் ஈடுபடவில்லை 'சுப்பர் டோரா' படகுகள் 1985 ஆம் ஆண்டுக்கும் 1987 ஆம் ஆண்டுக்கும் இடையில் சிறீலங்கா கடற்படையில் சேர்க்கப்பட்டன. இந்தியாவுக்கும், வடபகுதிக்கு மிடையில் போராளிகளின் போக்குவரத்தைத் தடுக்கவும் விடுதலைப் புலிகளுக்கான ஆயுதம் போகும் வழிகளைத் துண்டிக்கும் நோக்கம் கொண்டும் இப்படகுகள் இணைக்கப்பட்டவையாகும்.

அப்போதைய தேசிய பாதுகாப்பு அமைச்சர் லலித் அத்துலத் முதலி இப்படகை இஸ்ரேலில் இருந்து கொள்வனவு செய்வதில் ஆர்வம் காட்டினார்.

இச் சுப்பர் டோரா படகுகள் எதிரிகளின் கப்பல்களைத் தூரத்திப் பிடித்தல், யுத்தப் பிரதேசங்கள் கடற்பிரதேசங்களைப் பாதுகாத்தல், இரவு ரோந்தில் ஈடுபடுதல், உளவு வேலையில் ஈடுபடுதல், பெரிய கப்பல்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுத்தல் ஆகிய பல்வேறு தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்தும் நோக்கில் சேர்க்கப்பட்டன. இந்நிலையில் கரையோரப் பாதுகாப்பு விடுதலைப் புலிகளின் படகுகளைத்

பருத்தித்துறைக் கடலில், 'டோரா' படகில் இருந்து கைப்பற்றப்பட்ட ஆயுதங்களின் ஒருபகுதி

தூரத்திப் பிடித்தல் அல்லது அழித்துவிடுதல் என்ற நோக்கில் இவற்றின் செயற்பாடு பிரதான பங்காற்றியது. இப்படகானது பாக்கு நீரிணையிலும், வங்காள விரிகுடாவிலும் பிரதானமாகச் செயற்பட்டது. இதனால் கடற்பரப்பில் விடுதலைப் புலிகளைச் சந்திக்க வேண்டியும் இருந்தது.

இவ்வாறான நீருந்து விசைப்படகு, சுப்பர் டோரா பிரங்கிப் படகு ஆகியவை சிறீலங்கா இராணுவத்தின் போர் யுக்திகளில் முக்கியமான பங்காளிகளாயின. இந்நிலையில் இவ்விரண்டுவகையான படகுகள் மீதும் விடுதலைப் புலிகள் வெற்றிகரமான தாக்குதலை மேற்கொண்டு முழுகடித்தமையானது சிறீலங்கா கடற்படையின் போர் யுக்திகளுக்குக் கொடுத்த பலமான அடியாகும். இதன் மூலம் சிறீலங்கா கடற்படை இரண்டாம் கட்ட ஈழப்போருக்குக் கொடுத்த வலுவான ஆயுதம் போகும் வழிகளைத் துண்டிக்கும் நோக்கம் கொண்டும் இப்படகுகள் இணைக்கப்பட்டவையாகும்.

திகளுக்குக் கொடுத்த பலமான அடியாகும். இதன் மூலம் சிறீலங்கா கடற்படை இரண்டாம் கட்ட ஈழப் போருக்கென வலுத்திருந்த போர் யுக்தி ஆட்டம் கண்டுள்ளது என்பதே நிதர்சனமாகும்.

நீருந்து விசைப்படகு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டமையானது, அதன் வேகத்திற்கும் ஆழம் குறைந்த கடற்பரப்பில் மிதந்து செல்லக்கூடியதும் என்ற காரணங்களுக்காகவே ஆனாலும்; ஆனால் இன்று கடற்புலிகளின் படகுகள் நீருந்து விசைப்படகுகளை வழிமறிக்கவும், அவற்றைத் தாக்கியுறிக்கும் சக்தி கொண்டவையாகவும் உள்ளன. இதன் காரணமாக பூநகரிப் பகுதியில் உள்ள நாகதேவன் துறையில் இருந்து ஆனையிறவு வரையிலான 20 மைல் நீளமான கடற்பரப்பில் நீருந்து விசைப்படகுகளின் மூலம் காவல் செய்வதும் அதன் மூலம் யாழ் குடாநாட்டின் மீதான முற்றுகையை இறுக்கமடையச் செய்வதுமான சிறீலங்கா கடற்படையின் முயற்சி தோல்விகண்டுள்ளது. சுருக்கமாகக் கூறின், கிளாலிக் கடற்பரப்பில் கடற்புலிகளின் கை வலுவடைந்துள்ளதோடு யாழ்ப்பாண முற்றுகையும் முறி யடிக்கப்பட்டுள்ளது எனலாம்.

இதைவிட 'சுப்பர் டோரா' ரோந்துப் படகை கடற்புலிகள் முழுகடித்தமையானது ஆழ்கடல் ரோந்தின் மூலம் விடுதலைப் புலிகளின் வெளியுலகத் தொடர்பைக் கட்டுப்படுத்தும் சிறீலங்கா கடற்படையின் முயற்சிக்கு ஒரு சவால் விடுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதே உண்மை. இதுவரை போர் நடவடிக்கையில் 'சுப்பர் டோரா' ஆற்றிவந்த பங்கினை இனிமேலும் சிறப்புற மேற்கொள்ள முடியுமா என்பதும் கேள்விக்குரியே.

ஜெயராஜ்

'சுப்பர் டோரா' படகானது உலகில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ரோந்துப் படகுகள் வரிசையில் சேர்ந்ததாகும். அப்படகை கடற்புலிகளால் வழிமடக்கித் தாக்கமுடியும் என்பதும் அழித்துவிட முடியும் என்பதும் இனிமேல் ஆழ்கடல் ரோந்தை மீறி விடுதலைப் புலிகளால் செயற்பட முடியும் என்பதே உண்மை.

பதைக் காட்டுவதாகவே உள்ளது.

இந்நிலையில், கடற்புலிகள் அண்மையில் மேற்கொண்ட இவ்விரு வெற்றிகரமான தாக்குதல்களும் கடற்படைக்கு, 22 கடற்படையினரையும் பல கோடி ரூபாய் பெறுமதியான படகுகள், மற்றும் கனரக ஆயுதங்களின் இழப்பை மட்டும் ஏற்படுத்தவில்லை. இரண்டாம் கட்ட ஈழப்போரில் சிறீலங்கா கடற்படை கடைப்பிடித்துவரும் கடற்போர் யுக்திகளையே தோற்கடித்ததொன்றாகும்.

அதாவது, மண்கிண்டி மலை இராணுவ முகாம் தகர்ப்பானது, சிறீலங்கா இராணுவத்தின் போர் யுக்திகளை மீள்பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய நிர்ணயத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளதென்றால், அதேபோன்றதொரு நிர்ணயத்தை கடற்புலிகளின் யாழ் கடல் நீரேரியில் நீருந்து விசைப்படகுகள் மீதான தாக்குதல்களும், பருத்தித்துறைக் கடற்பரப்பில் 'சுப்பர் டோரா' மீதான தாக்குதலும் ஏற்படுத்தியுள்ளன என்பதில் தவறில்லை.

இத்தாக்குதல்கள் மூலம் சிறீலங்கா கடற்படையானது, வடக்கு கடற்பரப்பில் தனது சுதந்திரமான நடமாட்டத்தை இழந்துள்ளது என்பதோடு கடற்படைப் படகுகள் பிரங்கிப் படகுகள் என்பனவற்றின் தனியான நடமாட்டமும் கேள்விக்குரியதொன்றாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் காரணமாக இனிமேல் கடற்படையின் ரோந்து என்பது பிரங்கிப் படகுகள் உட்பட பல படகுகள் இணைந்து அணிகளாகவும், அல்லது விமானப்படையுடன் கூடிய ஒரு நிர்ணயத்தை சிறீலங்கா கடற்படைக்கு ஏற்படுத்தும் அவலத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அத்தோடு யாழ் கடல் நீரேரி போன்ற ஆழம் குறைந்த கடற்பரப்புக்களில், கடற்படையின் நடமாட்டம் என்பது கடற்புலிகளைச் சந்திக்காத வேளைகளிலேயே பாதுகாப்பானதொன்றாக அவர்களுக்கு இருக்கமுடியும்.

நன்றி: ஈழநாதம்

என்ன குஞ்சாச்சி யாழ்தேவிப்படை வேண்டிக்கட்டிக்கொண்டு திரும்பிவிட்டீனமாம்?

விடுதலைப்புலிகளை அழிப்பம் என்கிறவை இனியென்றாலும் அதன் பலத்தைப் புரிந்தால் சரிதான்.

இவைக்காகப் பாடின பத்திரிகையாளர்கள் தம் தலையிலை கை வைக்கினம்.

புதியவன்

இலங்கைத் தீவின் இனப்பிரச்சினையில் தமிழர்களின் தற்போதைய நிலைப்பாடு சரியானதா?

1948 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 4 ம் திகதியில் இருந்து இன்று வரையான நாற்பத்தைந்து ஆண்டுகால இலங்கைத் தீவின் சரித்திரத்தில் தீவின் வடக்கு, கிழக்கு, வடமேற்கு பகுதிகளைத் தமது பாரம்பரிய தாயகப் பூமியாகக் கொண்ட தமிழர்கள் தெற்கு, மேற்குப் பகுதிகளைத் தாயகப் பூமியாகக் கொண்டு பெரும்பான்மை இனமாக வாழும் சிங்கள இனத்தால், பலவிதமான இன்னல்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு வருகிறார்கள். அந்தப் பெரும்பான்மை இனத்தால் உருவாக்கப்படும் 'சிங்கள அரசுகளோ' முழுத்தீவையும் ஆட்சி செய்வதுடன் காலத்துக்குக் காலம் புதுப் புதுச் சட்டங்களை இயற்றியும், புதிய அரசியல் அமைப்புச் சட்டங்களை உருவாக்கியும், திட்டமிட்ட தமிழின அழிப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டும், தமிழர் தாயகத்தில் அத்துமீறிய சிங்களக் குடியேற்றங்களை ஏற்படுத்தியும் தமிழினத்தை இத்தீவில் இருந்து முற்றாக அழிக்க கங்கணம் கட்டிச் செயற்பட்டு வருகிறார்கள்.

அடிமைகளாக வாழும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டோம்." இவைகள் எம்மினத்துக்கு ஒரு விடயத்தை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டின. அவ்விடயம், "எம்மினத்தின் எதிரி நாகரிகமற்றவன்; மிருகத்தனமானவன்; மனிதாபிமானமற்றவன்; இனவாதப் பித்துப் பிடித்து தமிழினின் இரத்தம் குடிக்கும் வெறிகொண்ட மிருகமாகிய ஒரு எதிரியிடம் நாம் நீதி கேட்க முடியாது. நியாயம் கேட்க முடியாது" என்பதனைத் தான்.

சாத்வீக நடவடிக்கைகளுக்கு ஏற்பட்ட தோல்வியினால் மனமுடைந்த அதே பாராளுமன்ற அரசியல்வாதிகள், 'தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி' என்ற பெயரில் தமது முதலாவது மகாநாட்டை வட்டுக்கோட்டையில் நடாத்தி, 1976-5-14 இல் 'வட்டுக்கோட்டைத் தீர்மானம்' என்ற தனை தமிழர்களின் ஆட்சி உரிமையின் அடிப்படையில் நிறைவேற்றினார்கள். அத்தீர்மானத்தில் சாத்வீகப் போராட்டங்கள் நடந்தபோது எமது இனம் எவ்வாறு சிங்கள இனத்தால் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்தது என்பதனையும், தமிழினத்தின் 'எதிர்கால நிரந்தரத் தீர்வு' எப்படி அமைய வேண்டும் என்பதனையும் பின்வருமாறு கூறுகிறார்கள்:-

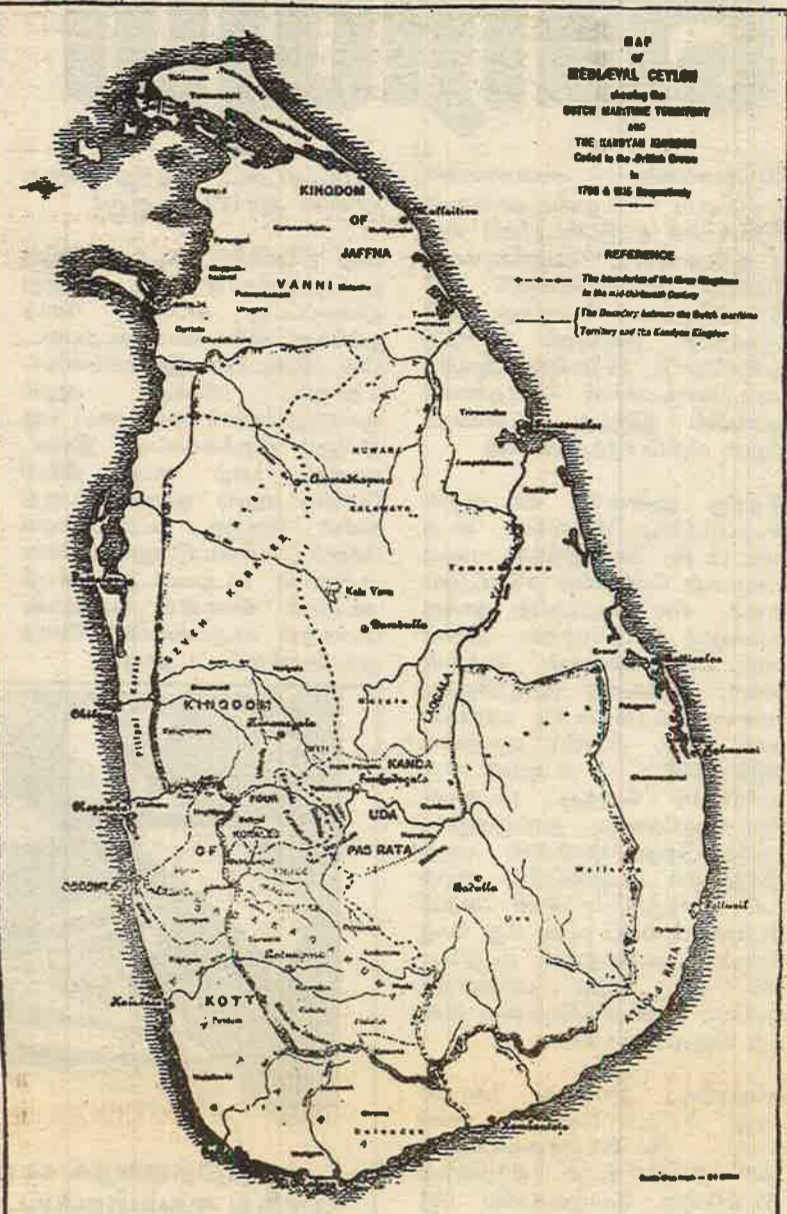
"வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலம் முதல் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக வளவை ஆற்றிலிருந்து சிலாபம் வரைக்கும் தெற்கு-மேற்குப் பகுதிகளிலும், நடுப்பகுதிகளிலும் சிங்கள மக்களும், வடக்கு-கிழக்கு-வடமேற்கு நிலப்பகுதிகளில் தமிழ் மக்களும் வாழ்ந்த இத்தீவின் ஆளுமையைச் சிங்கள நாட்டினமும்,

தமிழ் நாட்டினமும் தமக்குள் பகிர்ந்து வந்தபடியாலும், சிங்கள அரசுகளோடு தொடர்பற்ற வகையில் 1619 ஆம் ஆண்டு ஆனி ஐந்தாம் நாள் போர்த்துகேசேரால் தமிழரசு போர்க்களத்தில் தோற்கடிக்கப்பட்டு, கைப்பற்றப்பட்டு அவர்களிடம் இருந்து ஒல்லாந்தராலும், பின் ஆங்கிலேயராலும் அதேவிதமாக வெற்றிகொள்ளப்பட்ட படியாலும் சிங்களவர்களின் நிலப்பகுதிகளையும் தமிழர்களின் நிலப்பகுதிகளையும் ஆரம்பத்தில் வேறு வேறாக ஆட்சி செய்து வந்த ஆங்கில ஏகாதிபத்தியவாதிகள் 1833 ஆம் ஆண்டு, "கோல்புறாக் ஆணைக்குழுவின" வேண்டுகோளுக்கு அமையத் தம்முடைய ஆட்சிவசதி கருதி வலுக்கட்டாயமாக இந்த இரு நாடுகளின் நிலப்பகுதிகளை ஒன்றாக இணைத்தபடியாலும், ஆங்கில ஏகாதிபத்திய ஆட்சியில் இருந்து இலங்கையை விடுவிப்பதற்கான விடுதலைக் கிளர்ச்சியில் தமிழ்த் தலைவர்கள் முன்னோடிகளாக உழைத்து இறுதியில் 1948 ஆம் ஆண்டு இலங்கைத் தீவு சுதந்திரமடைந்தபடியாலும்,

- இராசா -

மேற்கூறப்பட்ட வரலாற்று உண்மைகள் முற்றாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டு எண்ணிக்கையில் பெரும்பான்மையினர் என்ற அடிப்படையில் முழுத்தீவின் மீதுமான அரசியல் அதிகாரம் சிங்கள நாட்டினத்தின் கைக்கு மாற்றப்பட்டு அதனால் தமிழ் நாட்டினம் அடிமை இனமாக தாழ்த்தப்பட்டபடியாலும், சுதந்திரம் பெற்ற நாள் (1948-2-4) முதல் ஆட்சிக்கு வந்த சிங்கள அரசாங்கங்கள் எல்லாம், சிங்கள மக்களிடம் தீவிர இனவாதத்தைத் தூண்டி வளர்த்துத் தமது அரசியல் அதிகாரத்தைத் தமிழினத்துக்குப் பாதகமாக -

1. தமிழ் மக்களில் அரைப் பங்கினரின் குடியரிமை, வாக்குரிமைகளைப் பறித்து அதனால் பாராளுமன்றத்தில் தமிழரின் பிரதிநிதித்துவத்தைக் குறைத்தாலும்,
2. திட்டமிட்டு அரசாங்க உதவியுடன் நாடாத்தப்பட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்களாலும், இரகசியமாக ஊக்கிவிடப்பட்ட சிங்களக் கள்ளக் குடியேற்றங்களைச் சட்டபூர்வமாக அங்கீகரித்ததாலும், பண்டைய அரசின் நிலப்பகுதிகளில் சிங்கள மக்களை நுழைத்துத் தமிழரைத் தம் சொந்தத் தாயகத்திலேயே சிறுபான்மையினர் ஆக்கியபடியாலும்,
3. இலங்கை முழுவதும் 'சிங்களம் மட்டுமே' ஆட்சி மொழியாகக் கப்பட்டு தமிழர் மீதும், தமிழ் மொழி மீதும் தாழ்வு (குறைவான) முத்திரையைப் பொறித்தபடியாலும்,
4. 'குடியரசு அரசியல் யாப்பில்' பௌத்த மதத்திற்கு முதன்மை யான இடத்தை அளித்து இந்நாட்டில் இந்து-கிறிஸ்தவ-இஸ்லாமிய மதங்களை இரண்டாம் தரத்திற்குத் தாழ்த்தியமையினாலும்,
5. கல்வி, தொழில், வேலைவாய்ப்பு, நிலப்பங்கீடு, பொருளாதார வாழ்வு ஆகிய அனைத்துத்துறைகளிலும் தமிழ் மக்களுக்கு சமவாய்ப்பை மறுத்தும் பெருமளவிலான கைத்தொழில்கள் மற்றும் வளர்ச்சித் திட்டங்களில் தமிழ் நிலங்களைப் புறக்கணித்தும் இலங்கையில் தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கையே ஊசலாடும் நிலையை ஏற்படுத்தியதாலும்,

பிரித்தானியரால் கண்டி இராச்சியம் கைப்பற்றப் படுவதற்கு முன்னிருந்த இராச்சியங்கள் (1796 - 1816)

6. 1956 ஆம் ஆண்டு கொழும்பிலும் அம்பாறை ஆகிய இடங்களிலும் நடந்த இனஅழிப்புப் போன்று, 1958 ஆம் ஆண்டு தீவு முழுவதும் தமிழின அழிப்பு திட்டமிட்டு மிகப் பெருமளவில் நாடாத்தப்பட்டபடியாலும், 1961 ஆம் ஆண்டு 'சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்தில்' வடக்கு-கிழக்குப் பகுதிகளில் ஈடுபட்டிருந்த தமிழ் மக்கள் மீது கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட இராணுவ அட்டூழியங்களினாலும், 1974 தை மாதம் 10 ஆம் நாள் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற 'நான்காவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டில்' கலந்துகொண்ட மக்கள் மீது சிங்களப் டொலிஸ் சட்டத்தில் 9 தமிழ் மக்களின் உயிர் குடிக்கக் காரணமான தாக்குதல் போன்று, 1976 ஆம் ஆண்டில் புத்தளத்திலும் இலங்கையின் வேறு பல பாகங்களிலும் சிங்கள காவல் படையும், சிங்கள இனவெறியர்களும் தமிழ் பேசும் முஸ்லீம் மக்கள் மீது தாக்குதலை மேற்கொண்டமையினாலும், தமிழினத்தின் மீது கட்டவிழ்த்து விடப்படும் இவ்வாறான அநீதிகளை எதிர்த்து நிற்கும் மனவுறுதியை ஏற்படுத்துவதற்கும்,
7. பல்வேறு தமிழ்ப் பாராளுமன்ற அரசியல் கட்சிகள் தமிழினத்தின் உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்கு சிங்கள அரசாங்கங்களோடு ஒத்துழைத்தும், பாராளுமன்றத்துக்கு உள்ளும் வெளியும் சாத்வீக போராட்டங்களைச் செய்தும் தமிழினம் தன்மானத்தோடு வாழக்கூடிய ஆகக்குறைந்த அரசியல் உரிமைகளையாவது நிலைநாட்டுவதற்கு அடுத்தடுத்து வந்த சிங்களப் பிரதமர்களுடன் செய்து

8. இலங்கைத் தீவின் ஒற்றையாட்சியில் பெரும்பான்மைச் சிங்கள இனம், சிறுபான்மைத் தமிழினத்தை நசுக்காதவாறு பாதுகாக்கும் பொருட்டு 'சோல்பரி அரசியல் யாப்பில்' ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட 29வது விதியின் சிறுபாதுகாப்புப் "குடியரசு அரசியல் யாப்பின்" கீழ் நீக்கப்பட்டபடியாலும்,
9. ஐக்கிய இலங்கைக் கூட்டாட்சிக் குடியரசின் ஓர் அங்கமாக, ஒரு தன்னாட்சித் 'தமிழ் அரசை' நிறுவுவதன் மூலம் தமிழ் மக்களின் தனித்துவத்தைக் காக்கும் அதேவேளையில், தீவின் ஒருமைப்பாட்டைப் பேணும் பொருட்டு "அரசியல்மைப்பு யாக்க அலைக்கு" முன்வைத்த திட்டங்கள் அவற்றின் தகுதி ஆராயப்படாமலேயே முழுதாக சிங்கள அரசால் நிராகரிக்கப்பட்டபடியாலும்,
10. 1972 ஆம் ஆண்டு வைகாசி 22ம் திகதி சிங்களப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை மட்டும் கொண்டு அங்கீகாரம் பெற்ற 'புதிய குடியரசு அரசியலமைப்பு' நிராகரித்த தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி 1972-6-25 அன்று சிங்களப் பிரதமருக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் 6 அம்சக் கோரிக்கையைச் சமர்ப்பித்து அவற்றின் அடிப்படையில் அரசியல் அமைப்பைத் திருத்தி தமிழினத்தின் அபிலாசைகளை நிறைவு செய்ய ஏற்ற நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முன் மாது அவகாசம்

தொடர்ச்சி 9ம் பக்கம்....

கோல்புறாக்கினால் வரையப்பட்ட இலங்கைப்படம் (1831 - 1832)

"We launched our struggle for self determination and political independence because of the systematic oppression of our people by the Sri Lankan state..."

- Velupillai Pirabakaran,
Leader of the Liberation Tigers
of Tamil Eelam

Savitri comments on President Wijetunga's 'morale boosting' statements

Ethnic Problem? What Ethnic Problem?

Today, at a time when the Sri Lanka army has reduced its recruitment age to 17 in its bid to battle against Tamil resistance, it seems that President D.B.-Wijetunga is bent on doing his share for Sinhala chauvinism. During the first week of September, President Wijetunga addressing a Seminar for government officials held in Hambantota in the South of Sri Lanka gave expression to some of his inner feelings.

Said he: "Please do not condone the practise of referring to a so called ethnic problem. Because there is no such problem... Two of my secretaries are Tamil. If Sinhalese and Tamils intermarry, work together, live together, how can anyone say there is communalism in the country. The LTTE is trying to paint the situation as an ethnic crisis... People in the North were given universities and other centres of education. They are being given government jobs according to the ethnic ratio. They got electricity generated by the Laxapana hydro power project. Sinhalese have looked after Tamils for several thousands of years and have treated them as brothers. They treat Tamils so even today and they will do so in the future too."

Thinking perhaps that his remarks may be dismissed as the

insist on waging war on the flimsy excuse of an 'ethnic problem'."

Appearances to the contrary, President Wijetunga was not speaking in jocular vein. President Wijetunga has two Tamil secretaries, therefore he feels there is no Tamil ethnic problem. Tamils should be suitably grateful that two of them have had the good fortune of directly serving their Sinhala ruler, at and during his pleasure.

Tamils and Sinhalese intermarry, therefore President Wijetunga feels there is no ethnic problem. Given that there are seven Sinhalese for every two Tamils in the island, it is not difficult to see the attraction that Sinhala chauvinism has for intermarriage as a way of accelerating the assimilative process - if you cannot kill them off, marry them.

But then according to President Wijetunga, the Sinhalese have been looking after the Tamils like brothers. And, he was not joking. Hundred of Tamils were killed by Sinhala mobs in 1958, thousands in 1977 and again during the planned genocide of 1983. It was all done in a frenzy of brotherly affection. Clearly President Wijetunga subscribes to the view that brotherly love takes many forms.

Again, according to President Wijetunga, the Tamils have also been 'given' 'universities and other centres of education'. Listeners

- the Tamil brother gives and the Sinhala brother takes University admission places.

And as for 'giving' other 'centres of education', there was, again, the little matter of the burning of the Jaffna Public Library in 1981 whilst two of President Wijetunga's fellow cabinet ministers were in Jaffna. In President Wijetunga's book, the burning was, no doubt, a brotherly act of affection by hundreds of Sinhala policeman imbued by the desire to 'looking after' those Tamils who had begun, foolishly, to think of looking after themselves.

According to President Wijetunga, Sinhala kindness also extended to 'gifting' their Tamil brothers with electricity from Laxapana. After all, the Laxapana hydro electric project was situated in the Sinhala south and the big Sinhala brother in a spirit of brotherly affection actually permitted (surprise, surprise) electricity generated by a project funded by the Sri Lanka government to be sold to Tamil consumers who were citizens of the country! Perhaps because the Tamils had not shown their gratitude in an appropriate manner, electricity has now been cut off and an economic blockade imposed on the North - until such time as the Tamils express a desire to be 'looked after' by their Sinhala brothers again.

Says President Wijetunga: Gov-

The brazenness with which President Wijetunga declares today: "Ethnic problem? What ethnic problem?" insults not simply the intelligence but also the common sense of his listeners.

momentary aberration of a Sinhala political leader groggy with recent military reverses, President Wijetunga returned to the fray the following week at a special Central Committee meeting of the UNP Branch at Hanguranketha - again in the South of Sri Lanka. He said (with almost imperial authority):

"There is no ethnic problem in the North - it is only a terrorist problem... We have done a lot for the Tamil speaking people. Tamil is an official language. Tamils hold very high positions in the public service. It is the terrorists who

may have been forgiven if they had got the impression that universities had been somehow 'gifted' by the Sinhala people, as a token of their brotherly affection, without any contribution from Tamil tax payers. Be that as it may, there was the little matter of standardisation which President Wijetunga was reticent about in a brotherly sort of a way - standardisation that prevented qualified Tamil students from gaining admission to Universities. Presumably President Wijetunga felt that between brothers, there should be some give and take

ernment jobs are according to the ethnic ratio, and this shows that there is no ethnic problem. Selection for government jobs will not be on merit and this shows there is no ethnic problem. Some of his listeners may have found the logic baffling but in matters of brotherly affection, sentiment often clouds rational thought. Adds President Wijetunga: "Tamil is now an official language and therefore there is no ethnic problem." But the Constitution secures that the Sinhala brother will be able to continue to 'look after' his Tamil broth-

LTTE destroys two Sri Lanka Battle Tanks

Sri Lankan Army's Kilali Misadventure

The Sri Lankan Army's grandiosely code named 'Operation Yal Devi' (after yesterday's express train to Jaffna) was stopped in its tracks by determined resistance by the Liberation Tigers after four days of heavy fighting in late September/early October.

The Sri Lankan offensive was launched at the crack of dawn on 28 September and was accompanied by indiscriminate

"The security forces expedition to Kilali has been at the expense of 111 dead, 187 wounded and seven missing in action. Apart from human casualties, they have lost equipment worth several million rupees. The loss of equipment is costly not only in terms of money but also of the gain to the enemy." (Sinhala owned Sri Lanka Sunday Times, 10 October 1993)

bombing of civilian population centres in the Jaffna peninsula. (see back page: report on Eelam Tamil protest before the office of the European Parliament in London.)

The Sri Lanka offensive, which was reportedly on the drawing boards for about three weeks, was launched in the aftermath of the successful attack by the Sea Tigers on the 300 million rupee Sri Lankan DVRO Fast Attack Craft on 29 August and the loss of more than 50 million rupees worth of weapons and ammunition to the LTTE in Janakapura Camp attack on 24 July. The objective of the offensive as spelt out in the operations order, was to destroy the fleet of boats and the Sea Tiger base in Kilali from which the LTTE moved men and material for its guerilla campaign in the East. In the end, the Sri Lanka Army, unable to hold Kilali, retreated back to its Elephant Pass Base. *continued on page 3*

er. It enacts: 'Sinhalese shall be the official language. Tamil will also be an official language.' It is the old formula of Sinhala Only and Tamil Also dressed up in new clothes and government offices in the island continue to function in the old way in Sinhala.

The patronising, big brotherly attitude that President Wijetunga adopts reveals the underlying psyche of Sinhala chauvinism. 'Sinhalese have looked after Tamils', 'We have done a lot for the Tamils'. That which President Wijetunga prefers not to understand is that the Tamil people's response for some years now has been: "You have 'looked after' us enough. We have suffered enough. We plan to look after ourselves."

Ofcourse, it is not that President Wijetunga is unaware of the decades of systematic oppression of the Tamil people by a Sinhala majority within the confines of a

Sri Lankan unitary state. The United National Party manifesto on which President Wijetunga and his party campaigned for election in 1977 declared:

"The United National Party accepts that there are numerous problems confronting the Tamil speaking people. The lack of a solution to their problems has made the Tamil speaking people support even a movement for the creation of a separate state.... The party when it comes to power will take all possible steps to remedy their grievances in such fields as (1) education (2) colonisation (3) Use of Tamil Language (4) Employment in Public and Semi Public Corporations."

The brazenness with which President Wijetunga declares today: "Ethnic problem? What ethnic problem?" insults not simply the intelligence but also the common sense of his listeners. *continued on page 3*

LTTE leader, Velupillai Pirabakaran on the ideals and objectives of the struggle for Tamil Eelam:

"Freedom is not a commodity for purchase and sale"

Velupillai Pirabakaran's address in Tamil on the occasion of Maha Veerar Thinam (National Heroes Day) an year ago, in November 1992 encapsulated the ideals and objectives of the struggle for Tamil Eelam. It was also a moving testament to the determination of a leader who has committed his life to that struggle.

Today, at a time when Sri Lanka's Sinhala President, D.B. Wijetunga beats the war drums in the South and claims

Network

The demand for Tamil Eelam is a national question. It is, accordingly, an international question as well.

On the one hand, Sinhala chauvinism cannot succeed in its attempt to subjugate the people of Tamil Eelam without aid and support from influential sections of the international community, both in the Indian region and outside. On the other hand, in the end, Tamil Eelam itself will need to secure broad based international recognition.

To address the international frame within which the Tamil national struggle must perforce take shape, is therefore, not a matter of self-indulgent luxury but a matter of immediate, direct and practical significance.

The new balances that are being struck in the emerging multi-polar world are not without relevance to the struggle of the people of Tamil Eelam. It is said states have permanent interests but do not have permanent friends. This may be more so in the case of nations struggling to become states.

If the 1950s and the 1960s were the decades of the anti colonial liberation movements, the 1990s is proving to be the decade of the post colonial national liberation movements. Self-determination is not a dirty word. The political force that it generates will, in the end, prevail over the power exerted by many existing state structures.

Network exists to help, support and network the world wide efforts being made to secure international recognition of the Tamil right to self determination.

Correspondence Address:

The International Federation of Tamils, 17, Birchview Close, Yateley, Camberley, Surrey GU17 7DL

"The strength of our struggle arises from the fierce determination of our fighters. Their firm commitment and their courage to act without the fear of death are the force and resource of our struggle. The whole world is providing arms and funds to our enemy. We are not begging from the world. We do not depend on anybody. We stand firm on our own legs, on our own soil, with our own people and fight with our own hands. Since we are firmly rooted in our own strength we stand upright without bowing to the pressures of others."

that there is no ethnic problem to resolve, Velupillai Pirabakaran's conclusion an year ago that "as long as the Sinhala nation is buried in the mud of racist politics, we cannot expect a fair and reasonable solution from the Sinhala rulers" stands vindicated. That which follows is an English translation of the Tamil original of Velupillai Pirabakaran's address:

My Beloved People of Tamil Eelam:

"(Though) the enemy has suffered set-backs in the war front and faces serious economic crisis as a consequence of the war and despite its realisation that the LTTE cannot be defeated militarily, the Sri Lankan regime has not given up its militaristic approach. The Government is primarily concerned with modernising the armed forces, escalating the war of aggression and seeking a military solution. From the strategy of the Government we must be quite clear about one thing. That is, there has been no change in the hegemonic attitude of Sinhala-Buddhist chauvinism to dominate and rule over the Tamil nation by armed might. As long as the Sinhala nation is buried in the mud of racist politics, we cannot expect a fair and reasonable solution from the Sinhala rulers."

Today is Heroes Day. It is the sacred day when we cherish in our memory those exceptional beings who, by their sacrifice, have made our freedom struggle a heroic epic in the annals of world history.

Our heroes are supreme idealists. They loved their goal more than their lives. They embraced the liberation of their people as the highest goal in their life and they died for that ideal. Freedom is a noble ideal. It is freedom which gives meaning and wholeness to life. The yearning for freedom arises as the deepest aspiration of the human spirit...

As long as there is oppression and injustice, as long as there are people deprived of freedom,

"We are not warmongers who love violence... We want a permanent, stable and honourable peace. It is because of this reason that in spite of this bloody war, we are keeping the doors of peace open. One day, when our enemy knocks at our doors for peace, we will extend the hand of friendship."

there will be liberation struggles. This is the law of history. The motor of history is propelled by the human will to freedom. As a section of people belonging to the oppressed masses of the world, we too are engaged in a struggle for liberation...

(At the same time) our liberation struggle has its specific characteristics and is structurally different from other freedom struggles. In our homeland, in the course of our struggle, extraordinary sacrifices have been made which have not taken place anywhere, at any time in the history of the world. None can equal our thyagis in their dedication, deep commitment to the

goal and tremendous courage that transcends the fear of death. Our struggle which has evolved through these remarkable feats of self-sacrifice, has become a guide and a driving force to the oppressed people of the world.

The strength of our struggle arises from the fierce determination of our fighters. Their firm commitment and their courage to act without the fear of death are the force and resource of our struggle. The whole world is providing arms and funds to our enemy. We are not begging

from the Sinhalese rulers. Our freedom struggle has continued for more than forty years amidst tensions, turmoils and crises. Our struggle has taken different forms at different times, from non-violent Gandhian agitations to the present armed resistance movement.

From the strategy of the Government we must be quite clear about one thing. That is, there has been no change in the hegemonic attitude of Sinhala-Buddhist chauvinism to dominate and rule over the Tamil nation by armed might. As long as the Sinhala nation is buried in the mud of racist politics, we cannot expect a fair and reasonable so-

lution from the Sinhalese rulers.

Our freedom struggle has continued for more than forty years amidst tensions, turmoils and crises. Our struggle has taken different forms at different times, from non-violent Gandhian agitations to the present armed resistance movement.

Yet our cry for justice and fair play has not touched the conscience of the Sinhala nation. The profound suffering of our people, the tragedies they faced in the form of death and destruction, the tears of blood they shed from their anguish, have not touched the compassion of the Buddhist nation. We have no alternative other than to

continue our struggle, to continue to intensify our struggle.

We are not warmongers who love violence. In actual fact, spiritually, we love peace. We want a permanent, stable and honourable peace. It is because of this reason that in spite of this bloody war, we are keeping the doors of peace open. We have not closed down the path to peace. We have no such intention. One day, when our enemy knocks at our doors for peace, we will extend the hand of friendship. But our enemy is committed to violence. He has imposed an unjust war on us. Today, the enemy's armed forces have come to our

doorstep and are beating war drums...

Freedom is not a commercial commodity for purchase and sale. It can be won by a people only by struggle and suffering. Let us continue our journey towards freedom in spite of the obstacles and suffering we may encounter. Let us continue to struggle so that the sacrifices made by our thyagis and the blood spilled by our people will not be in vain. We have already encountered so many challenges, so many dangers and so many crises in the course of our struggle. Nothing and nobody can deter us any more. History will be our guide and truth will be our witness. Our thyagis are the pillars of our freedom movement, whose blood enriches the history of our freedom struggle, whose ideal makes our struggle supreme, whose sacrifices shape the formation of our nation, whose memories make our determination stronger. We salute our thyagis - the architects of the freedom of our nation.

The gross, systematic and continuing violations of the rights of the Tamil people, by the Sri Lankan government and its agencies, have been well documented by innumerable reports of human rights organisations and independent observers of the Sri Lankan scene.

The record shows:

that the attack on the human rights of the Tamil people commenced more than forty years ago;

that the attack was initially resisted by the Tamil people by non violent means together with a parliamentary campaign for a federal constitution;

that this non violent resistance was met with planned Sinhala violence directed to subjugate the Tamil people to the will of a permanent Sinhala majority within the confines of an unitary state;

that the armed resistance of the Tamil people arose as a defence against decades of oppressive rule by an alien Sinhala majority; and

that international law recognises that the armed resistance of the Tamil people is lawful and just.

"The armed struggle of the Tamil people for self determination arose in response to decades of oppressive Sinhala rule within the confines of an unitary state. It is a struggle that is not only just - it is also lawful."

International Secretariat of the Liberation Tigers of Tamil Eelam

Comment

Good bye, Non Alignment! Welcome, Multi Polar World! (with a permanent Indian seat in the Security Council?)

Indian Foreign Secretary J.N. Dixit delivering a lecture on September 16, at the influential German Society for Foreign Policy bade official good bye to non alignment and rolled out the welcome mat for the 'emerging multi polar world.' Speaking at Bonn he said: "We are diversifying our relations. We have, to use a term in vogue, de-ideologised our foreign policy". Diplomatic observers were quick to comment that this was Dixit's way of saying that with the end of the cold war, non alignment was dead!

Foreign Secretary Dixit went on to speak of a 'multi polar world' emerging with several powers such as the European Community, Japan, ASEAN and NAFTA and made it clear that India wants a seat as a permanent member of the United Nations Security Council along with Germany and Japan. "If Japan and Germany alone are inducted as Permanent members of the Security Council, we will not agree. We have already written to the Secretary General of the United Nations" he said.

This was the first time that a top Indian Foreign Office official had publicly voiced a demand that was widely considered as implicit in Delhi's celebrated calibrated approach to Delhi-US relations. The question of expanding the Security Council will be debated at the 48th Sessions of the UN General Assembly which began on September 21. In its official submission to the UN Secretary General, Delhi has proposed that the Council be expanded from its current five permanent and 10 non permanent members to 10 or 11 permanent members and 12 or 14 non permanent members.

Referring to the thorny question of nuclear non proliferation Dixit said: "The Nuclear Non Proliferation Treaty should be non discriminatory. We shall not accept unilaterally imposed pressure on us in regard to our indigenously developed technology." At the same time Dixit sought to put a brave face on Delhi's internal problems by saying: "We are committed to the pluralistic society despite challenges. Ethnicity cannot be the basis of democratic state." Foreign Secretary Dixit's assertion that 'ethnicity' and 'democracy' were somehow mutually exclusive exposed the soft under belly of Delhi's foreign policy. Diplomatic observers in Bonn pointed out that it was this myopic approach to struggles for self determination on the Indian sub continent which served to encourage the very outside 'pressures' which Delhi appeared to resent.

Coincidentally, in the same week that Foreign Secretary Dixit was speaking at Bonn, the new US Asst. Secretary State for South Asia Affairs, Robin Raphel, in her first public comments on the region after being confirmed as head of the newly created South Asian Bureau, said in Washington: "While India and Pakistan have got to talk seriously about Kashmir any solution there that is going to stick and is going to be meaningful must take into account what the Kashmiri people want for their political future" Delivering the key note address at the Asia foundation in Washington she added: "The US has observed that in the 20 years since the 1972 Simla accord was signed between India and Pakistan it has not been used in any way really to deal with the Kashmir dispute... Regrettably in the last few years the situation has deteriorated considerably, much more than it was at the time that the accord was signed... There was a vacuum in the leadership of the Kashmir people that had inhibited any kind of political dialogue but this will change. I am happy to report that they are working on it. They are getting together and organising themselves so that they have someone who can speak for them as a whole, as a group..."

Meanwhile, it is reported that at the talks between Delhi and the US in Washington on September 15 and 16, the Clinton administration gave up pushing Delhi to participate in a five nation (US, Russia, India, China and Pakistan) conference on nuclear non proliferation and settled, for the time being, for Delhi's preferred option: bilateral talks with the US on those matters of concern to the US. In October 1963, Delhi and US signed a 30 year treaty on nuclear cooperation. General Electric sold India two small reactors for its Tarapur station. India reprocessed the fuel, making plutonium that was to be kept under safeguards operated by the International Atomic Energy agency i.e. it could not be put to military use. The question now was: after the treaty expires next month, do the safeguards continue? Can Delhi do whatever it wants with the plutonium it has manufactured at Tarapur? Delhi said: yes, ofcourse. US said: lets talk about it. And, during the second day of the talks which dealt with regional issues, the US did talk - and called for more confidence building measures between India and Pakistan! Diplomatic observers wondered whether Sri Lanka also figured in the discussions, particularly in the context

Ethnic Problem? What Ethnic Problem?

continued from front page

Eelam Tamil journalist and human rights activist, Subramaniam Sivanayagam, then Head of the Tamil Eelam Information Unit, put it well, in his own inimitable fashion in 1984: "Imagine a habitual wife beater who has been at it for twenty years. Imagine the little woman protesting, arguing, screaming, grappling and having come to the end of her tether one day, snatching the nearest kitchen knife to defend herself against further attacks. And then she says: 'You have tormented me enough. It is impossible to live with you

anymore.' with that she files papers for divorce. If you were the judge, what causes would you attribute to the break up of the marriage? The Sri Lankan Government (as probably the habitual wife beater) attributes the causes to the wife snatching the kitchen knife and asking for separation! To any oppressor resistance to oppression is naturally the beginning of the problem."

To Sinhala chauvinism, there is no ethnic problem. To Sinhala chauvinism the problem is the armed resistance.

Sri Lanka Army's Kilali Misadventure

continued from frontpage

It was a case of back to square one for the Sri Lanka army - but with more than a hundred Sinhala soldiers dead, almost two hundred wounded and millions of rupees of weapons and ammunition lost to the LTTE.

The Defence Correspondent of the Sinhala owned Sri Lanka Sunday Times commented: "Day one (of the offensive), with little or no resistance from the (LTTE) buoyed hopes and fuelled visions of a major victory. So much so, media accounts are glowing. But, just, the second day suffered a major set back. Colonel Sarath Fonseka was advancing with an infantry column from Pooneryn towards Chavakacheri when they faced an unexpected ambush. This was after they had moved four kilometres out of Elephant Pass. They were attacked in strength. The men who moved on foot protecting the advancing Czechoslovak built Main Battle Tanks (MBTs) were fired upon, many of them at close quarters.. As they dropped dead, the Tigers took on the isolated MBTs. As women LTTE cadres provided fire support, their male colleagues fired Rocket Propelled

"While we appreciate their (European) concern for human rights and peace in Sri Lanka, we would like to ask them why West European Governments have joined the United States in playing political games while hundreds are massacred in Bosnia." ...says Sinhala owned Sri Lanka Sunday Times

Grenades (RPGs). Two tanks were soon ablaze with the men inside. One more was damaged but was still battle worthy. This single encounter left more than 70 soldiers, all from the same battalion, dead. An equal number including Col. Fonseka were wounded. As the battle hotted up, Tigers also attacked a moving column from the flank... Besides the two MBTs that were destroyed, security forces lost among others, ten machine guns, four light machine guns, 72 personal weapons, four RPGs, two 16mm mortars, grenade launchers, grenades and a large quantity of ammunition... With the serious debacle on the second day... top brass at the command room were soon rethinking on the original aims... The result was a withdrawal at 6 p.m. on 4 October. At midnight on the same day, the LTTE resumed activity at Kilali. The next day SLAF reconnaissance flights spotted more than 300 boats. It is now known that the Tigers had removed a large number of boats from the area presumably on the advance knowledge that they would come under attack... The security forces expedition to Kilali has been at the expense of 111 dead, 187 wounded and seven missing in action. Apart from human casualties, they have lost equipment worth several million rupees. The loss of equipment is costly not only in terms of money but also of the gain to the enemy."

The Editorial Comment of the Sinhala owned Sri Lanka Sunday Times revealed the concerns of the Sinhala establishment: "The main question that is being asked by the people is why this operation was launched... When the troops finally reached Kilali on Thursday (30 September) and temporarily sealed the LTTE sea route, the army faced the option of proceeding to Chavakacheri or returning to base at Elephant base because it lacked the men and material to hold captured territory. Military analysts say that the army command had asked for more brigades from the East to join the force on the thrust to Chavakacheri. But the political decision was that troops could be transferred from the East only if the army could guarantee that the East would continue to be safe for proposed elections in February next year. Due to lack of man power, the army could not give such a guarantee for the East... Consequently Operation Yal Devi was called off and the troops returned to Elephant Pass. There is information that another factor which led to the derailing of Operation Yal Devi was the presence and possibly some pressure from the European Parliamentary delegation now in Sri Lanka. While we appreciate their concern for human rights and peace in Sri Lanka, we would like to ask them why West European Governments have joined the United States in playing political games while hundreds are massacred in Bosnia."

of President Clinton's declaration at the United Nations General Assembly on September 27 that he was making 'nuclear non proliferation one of our nation's highest priorities' and that the US intended to "weave its nonproliferation strategy more deeply into the fabric of all our relationships with the world's nations and institutions." The question is: how deep is 'deep'?

of the Tamil people to decades of oppression. President Wijetunga recent speeches expose the true nature of the cancerous growth of Sinhala chauvinism in the Sinhala body politic.

Meanwhile, informed non governmental sources in Geneva have commented that the political context which impelled President Wijetunga to deny the existence of an ethnic problem is significant. President Wijetunga needs foreign aid to meet the staggering annual Rs.20,000 million expenditure on the Sinhala armed forces. But aid donors (particularly those with Tamil refugees) are increasingly restive about continuing to pump money into a seemingly bottomless pit. They have begun to recognise that stability will not come to the island unless the parties to the conflict sit and talk to each other and structure a polity where two peoples, speaking two different languages, having two different histories, may live in equality and in freedom. Sri Lanka's rejection of the recent Nobel Prize Winners Peace proposal has not gone down well.

Here, the statement of the leader of the Liberation Tigers of Tamil Eelam, Velupillai Pirabakaran, that the LTTE was prepared to consider a federal structure with the North-East forming the Tamil homeland only served to heighten President Wijetunga's discomfiture.

On the 5 September 1993 the Political Correspondent of the Sinhala controlled Sri Lanka Sunday Times, put his finger on the current political reality on the ground: "With the national political parties continuing to grope in the dark on how to approach the ethnic issue, the Liberation Tigers of Tamil Eelam once again seized the opportunity to confound their adversaries by calling for a negotiated political settlement...The Government itself has been at sixes and sevens in the recent past in coming to grips with the issue...The ongoing war with little headway being made is not only bleeding the human resources of the country but also the economy which could only portend additional problems in the months to come..."

Clearly, President Wijetunga badly needed to boost the morale of his Sinhala constituency which was questioning a war which was 'not only bleeding the human resources of the country but also the economy which could only portend additional problems in the months to come'. He had also to withstand increasing pressures from Western aid donors to resolve the 'ethnic conflict'. What better way to buy time and get over the immediate pressures resulting from the continuing armed conflict in the North-East than by blandly asserting: Ethnic problem? What ethnic problem?

The final assessment of President Wijetunga's comments may be left, for the time being, with his own Cabinet Minister S.Thondaman In a recent newspaper interview (reported in the Lanka Guardian of 1 October 1993). Minister Thondaman was typically circumspect but also perceptive: "It is the experience of history that statements are made by persons in positions and these statements cannot be interpreted in isolation. One has naturally to consider such statements in the context of general national policy. Persons in positions in any part of the world are constrained to make statements for many a reason, for example to boost the morale of a people."

Eelam Tamils demonstrate before European Parliament Office in London ✧ STOP BOMBING JAFFNA

Eelam Tamils in UK belonging to the Association of Christian Tamils, British Expatriate Tamils, Federation of Tamils UK, London Hindu Association, North London Tamil Association, Tamil Refugee Training and Employment Centre, Tamil Refugee Action Group, Tamil Refugee Housing Association, Tamil Information Centre and the Waltham Forest Tamil Sangam demonstrated before the office of the European Parliament at Queens Anne Gate in London on 6 October 1993 against the renewed genocidal attack launched

by the Sri Lanka armed forces in late September.

The five hour demonstration which commenced at 1 p.m. ended with a letter being handed

lack the technology and advanced intelligence to pinpoint legitimate targets. The LTTE for all their ingenuity lack anti-aircraft defences. When defence sources say two LTTE arms factories were de-

The letter concluded: "The actions of the Sri Lanka government are in gross breach of the humanitarian law of armed conflict and amount to war crimes. We appeal to you

"Over 1,000 civilians have been killed in the three years bombing of Jaffna ...The Sri Lankan airforce lacks the technology and advanced intelligence to pinpoint legitimate targets...There are no warnings, no air-dropped leaflets announcing operations."

A VIEW FROM THE ENEMY'S CAMP

"...I had occasion once to ask a newsman who was censorious about the way we tackled the (ethnic?) problem, why they were publishing military secrets in their newspapers which were definitely prejudicial to our war effort." (Sinhala Sri Lanka Prime Minister Ranil Wickremasinghe speaking at a Public Rally on 15 August at Nawagattegama in South Sri Lanka)

"Military analysts are of the view that the Tigers have a growing strength in the plantations - that there is infiltration from the East to Badulla onwards through Moneragala. Tiger infiltration in Colombo too is heavy and as many as 150 military wing cadres who had fought the (Sri Lanka army) and the IPKF were (reportedly?) arrested in Colombo during the last three weeks. According to official (Sri Lankan) estimates there are now 10,000 hard core LTTE cadres, 12,000 peripheral cadres and 2000 women cadres. In addition they have homeguards in most villages who join in when the Tigers stage an attack in their areas. There are also helpers drawn from the villages who are used to carry logistics (sic) during times of battle." (Sinhala owned Sri Lanka Sunday Island, 29 August 1993)

"Military analysts say that a consignment of powerful weapons reached Jaffna recently. They included fifty .50 machine guns for the Tigers to beef up their anti aircraft operations. An aircraft has to fly at over 2000 feet in order to avoid flak from the five zeros. It is believed that some of the new machine guns were used on the (Tiger) attack on 25 August on (Sri Lanka) naval inshore patrol boats which were themselves fitted with five zero machine guns." (Sinhala owned Sri Lanka Sunday Island, 29 August 1993)

"A new set of military commanders and intelligence operatives had replaced the old in key changes in the LTTE's strategy... The new commanders have been appointed by LTTE leader Pirabakaran over the past two years, sources revealed... After the changes, the new Tiger commanders had staged some spectacular strikes against the (Sri Lanka) military. There have also been key changes in the Sea Tigers, an elite unit responsible for sea borne operations and especially the transport services between the mainland and the peninsula across the Jaffna lagoon... (The earlier commanders) had been replaced with daring young commanders with years of combat experience, sources said. Since the new set of commanders launched operations, probably in January 1992, the (Sri Lanka) army had lost about 1250 men. The Tigers overran the army camps at Koddakadu and Janakapura and removed at least Rs.70 million worth of military equipment... The new set of leaders were not in the public. Their identities, movements and other details remained secret with rebels imposing a veil of secrecy." (Sinhala Correspondent, Sharmirna Fernando reporting in the Sinhala owned Sri Lanka Sunday Island, 22 August 1993)

over for delivery to the Sri Lanka Committee of the European Parliament consisting of Ms.Anita Pollock M.E.P., Mr.Stan Newens M.E.P., Mr.Mel Reed M.E.P., Lord O Hagan M.E.P. and Mr.Richard Simmonds M.E.P.

The letter pointed out : "Sri Lanka's latest offensive against the Tamil people comes in the aftermath of its rejection of the peace proposals put forward by four Nobel Prize winners in August this year. The offensive is intended to cut off all access to the Jaffna peninsula, at whatever cost in civilian casualties. In this way Sri Lanka seeks to compel the Tamil people to surrender to its dictate. Its actions appear to be in accordance with the views expressed by its Sinhala President ten years ago: 'The more pressure that I put on the Jaffna people the happier the Sinhala people will be... Really, if I starve the Tamil people out, the Sinhala people will be happy.'"

The letter quoted the recent comments of the British Refugee Council publication, Sri Lanka Monitor, on the sustained aerial bombardment of Tamil civilians in Jaffna :

"Daily life in Jaffna is conditioned by the distant drone of aircraft engines and the run to the bunkers behind almost every house. A phalanx of cyclists waits under trees by the side of the road gauging the intentions of the aircraft no more than silver specks in the glare. By night the crump of shells from Karainagar or Palaly thuds through the darkness triggering a nightmare chorus of howling dogs. Over 1,000 civilians have been killed in the three years bombing of Jaffna and almost 1,500 have died from gruesome injuries. Another 1,000 children died needlessly in 1992 because Jaffna hospitals lack basic drugs and medical equipment to save them. ...There were no warnings, no air-dropped leaflets announcing operations. Why should there be? After all, no one is watching. There will be no international protest or outcry... The Sri Lankan airforce

stroyed in another air raid on 30 July in Vaddukottai, it means Jaffna student Thayaparan Mhunthan, 20, was blown apart and ten others including two-year old Suntharam badly injured."

to tell the Sri Lanka Government that the world is watching and prevail upon it to: stop its genocidal attack on the Tamil people and end the aerial bombardment of Tamil towns and villages.

"Sinhala Army lowers recruitment age to 17 and minimum height to five feet to urgently form new combat units"

The Sinhala owned Sri Lanka Sunday Island reported on 22 August 1993: "The (Sri Lanka Sinhala) army command has lowered education qualifications, minimum height and age requirements for recruits in its search for men to urgently form new combat units. Anyone who has studies upto grade five, is not less than five feet in height and is between 17 and 25 years old could join the army. Earlier the army sought those who had passed grade eight, were not less than five feet four inches in height and were between 18 and 24 years."

The report added: "The Sunday Island learns the government has agreed to release additional funds to raise new battalions and improve the fighting capabilities of the men after the LTTE wiped out the Janakapura camp on 25 July... Army headquarters believe that the necessary number of men could be found expeditiously in view of the lowered qualifications to join the army. After ten years of fighting and several thousands soldiers killed and wounded today the army finds it difficult to find young men to wage war particularly because of political and military miscalculations resulting in stunning set backs."

Sri Lanka army recruits among school students

Meanwhile the Sri Lanka Army has launched a recruitment drive amongst school students. The Colombo based daily, the Virakesari reported on 19 September that a Sinhala Army Commanding Officer addressing a specially convened meeting of students at Saiva Pragasa Vidyasalai said: "Those students who wish to join the army will earn a starting salary of Rs.2500 per month. They will also be sent to countries such as Lebanon to be trained." All students studying at grade 10 and above at the main schools in Vavuniya were invited for this meeting which was held on Friday 17 September. Virakesari reported that the Army Officer added: "Those who wish to join up for duty in the North-East will be paid an additional incentive of Rs.600 per month. Please join the army now."

Joint Operations Command disbanded

In another move to bolster Sri Lanka's military efforts, President D.B.Wijetunge disbanded the Joint Operations Command (JOC) in mid September. Under the reorganisation, the armed forces will operate under the respective commanders of the army, navy and airforce. The previous General Officer Commanding Joint Operations, Gen.Hamilton Wanasinghe has been appointed the new Defence Secretary.

அறிமுகம்

உலக உலா
பல்துறை சார் மாந இதழ்

'உலக உலா' பல கட்டுரைகளை உள்ளடக்கிய ஒரு மஞ்சரிடாக வெளிவந்துள்ளது.

தேவையை இந்த மொழியாக்கங்கள் ஈடுசெய்கின்றன.

'உலக உலா' சமூக, அரசியல் விடயங்களில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொள்ளாமல் வாணிபம், மருத்துவம், விஞ்ஞானம் தொழில்நுட்பமும் ஆகிய துறைகளில் சிறந்த கட்டுரைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து 76 முதல் 98 பக்கங்களில் அடக்கியிருக்கிறார்கள்.

மதன்

பொருளாதார, பண்பாட்டு, அரசியல் களங்களை விட விஞ்ஞானத் துறையில் தான் பின் தங்கியுள்ளோம்.

திருப்பம், ராபினின் சங்கநாதம், அமைதியை நிலைநாட்டுவது யார்? ஆகிய மொழியாக்கங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

ஐரோப்பா என்ற பகுதியில் ஐரிஸ் படகைத் தப்பிவிடும் போது, சிறேபிரேனிக்காவை இழந்தது யார்?, பிரிவேண்டிய நேரம், கீவ்: ஆயுதக் கைமாற்றம், நாடகத்தின் பின், மேற்குக் கையசைப்பு என்ற கட்டுரைகளை வரிசைப்படுத்தலாம்.

'உலக உலா' வாசகர்களின் நேடலை நெறிப்படுத்தும் ஒரு நடவடிக்கை.

மேலும் உலக விஞ்ஞான, அரசியல் பிரச்சினைகளில் முழுமையாக கை நனைத்துக் கொள்ளுமாறு அழைக்கிறோம்.

சிறுகதைகள், கவிதைகள் எல்லாம் தவிர்க்கப்பட்டு ஏறக்குறைய நூறு பக்க அளவில் 'உலக உலா' இதழ் தயிழ்முத்திலிருந்து வெளிவரத்தொடங்கியுள்ளது.

உலக விவகாரங்கள் என்ற தலைப்பில் ஆசியா, ஐரோப்பா, அமெரிக்கா, ஆபிரிக்கா ஆகிய கண்டங்களில் நடந்த, மற்றும் தற்போதைய முக்கிய விடயங்கள் பற்றிய கட்டுரைகள் மொழியாக்கப்பட்டு பத்து முதல் எழுபத்தைந்து வரையிலான பக்கங்களில் இடம்பெறுகின்றன.

ளாமல், பல்திணைப் பகுதியில் புதிய அறிமுகம், செய்திச் சாரம், பார்வைகள் ஆகியவற்றைச் சேர்த்துக் கொண்டது சிறப்பான அம்சமாகும்.

தில் எழுதப்பட்டவை. அண்ணை மொழி மட்டும் தெரிந்தவர்கள் ஐரோப்பிய விவகாரங்கள் பற்றிய பரிச்சயமின்றி இருக்கக் கூடாது என்ற எண்ணத்துடன் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள கட்டுரைகள் இவை.

ஆசியா என்ற தலைப்பில், எல்லையில் இரத்தம், இனச்சத்திகரிப்பு, துணிகரமான புதிய உலகம், பயங்கரவாதத்தின் தொடர்வு, சீன விவசாயிகள் சினமடைந்துள்ளனர், சமாதானத்தில்

அமெரிக்காவின் கோலத்தை உள்ளடக்கிய பகுதியில், சி. ஐ.

இஸ்ரேல் உரு.....

இப்போது அமெரிக்க நல்லுறவை விரும்பி ஆமோதிப்பு) இச்சமாதான முயற்சி ஒரு தொடக்கமே, பின் படிப்படியாக பேச்சுக்கள் தொடரும் என்ற வாதம்;

அமெரிக்காவைப் பொறுத்தவரை, தான் நம்பகமான தரகன் என்பதை நிரூபித்தாக வேண்டிய நிலை.

ராண குழுக்களை எவ்வாறு கையாளப் போகின்றது என்பது பொறுத்திருந்துதான் பார்க்கவேண்டிய விடயம்.

ஏனைய காரணங்கள்.

என்றாலும், அரபு நாடுகளின் கரங்களை வெகுவாகப் பலவீனப்படுத்திவிட்டார் என்று அரபாத்தின் மேல் கசப்பு ஏற்பட்டு இருப்பதாகத் தெரிகிறது.

ஏ. இன் புதிய ஒற்றர்கள், கிளின் ரனைப் பற்றிய உலகக் கணிப்பீடு, உலகளாவிய காவந்தொழில், உண்மை வெளிவருகிறது என்ற நான்கு கட்டுரைகள் வெளியாகியுள்ளன.

ருக்கிறது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. மேலும் உலக விவகாரங்கள் பற்றி முறையே படிக்க விரும்பும் அரசியல், விஞ்ஞான மாணவர்களுக்கு 'உலக உலா' பருவ இதழ் பலன் தரும் என நம்பிக்கையாகக் கூறலாம்.

அங்கோலாவின் பக்க மாற்றம், புதிய நாட்டின் உதயம், மரணம் சற்று ஒப்பெடுக்கிறது, தென் ஆபிரிக்காவில் அரசியல், திம்சை குறைகிறது ஆகிய தலைப்புகள் ஆபிரிக்கா பற்றிய கணிப்புகளைத் தருகின்றன.

ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்த்தால், ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய முயற்சி 'உலக உலா'. எனக்குத் தெரிந்தவரையில், தமிழில் மொழியாக்கங்களைக் கொண்ட ஒரு இதழ் அதுவும் சமூக, பொருளாதார, அரசியல், விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப மாத இதழ் வெளிவருவது இதுதான் முதல் தடவை என்று இனம் காட்டிக் கொள்ளலாம்.

உலகளாவிய பற்றிய கட்டுரைகளை அவ்வப்போது வேறு பல பத்திரிகைகளில் பார்த்திருந்தாலும் இவற்றில் பலவற்றை ஒரு தொகுப்பாக படிக்கும் வாய்ப்பை 'உலக உலா' தந்தி

தொடக்கமாக இருக்கட்டும் என நாம் வேண்டும் அதேசமயத்தில், போராடும் தன்மையை இழந்து மாற்றான் நல்லெண்ணத்தை மட்டும் நம்பி, போராட விரும்புவோரை மழுங்கடிக்கப் பயன்பட்ட போகும் உடன்பாடு உருவாக்கப்போகும் விளைவுகள் விபரீதமாக அமையும் அபாயம், கூடவே இருப்பதை நாம் சுட்டாமல் இருக்க முடியாது.

துரோகக் கும்பலினால் குடும்பஸ்தர் கைது

திருமலையில் குடும்பஸ்தர் ஒருவரை ரெலோ துரோகக் குடும்பஸ்தர் கைது செய்து முகாமுக்கு கொண்டு சென்றுள்ளார்.

திருமலையில் உள்ள ஈச்சிலம் பற்றை சீர்திருத்த இராணுவ முகாமிலிருந்து விநாயகபுரத் திற்கு வந்த ரெலோ குழுவினரே திண்ணையடிமைச் சேர்ந்த 7 பிள்ளைகளின் தந்தையான கையாப்பிள்ளை சித்திரவேல் (வயது 32) என்பவரைக் கைது செய்து முகாமுக்கு கொண்டு சென்றது.

இஸ்ரேல் உருவாக்கும் இரண்டாவது சதூத்

அரபு, இஸ்ரேல் பேச்சுவார்த்தையை போல், ஒரு பெரும் எடுப்பில் நடக்கும் ஒரு பேச்சுவார்த்தையை இவ் உலகம் இது வரை கண்டதில்லை. உலகில் மிக முக்கிய நாடுகள் பங்கேற்கும் இப்பேச்சுவார்த்தை கடந்த புரட்டாசி 1991 ஆம் ஆண்டு ஸ்பெயின் தலைநகர் மாட்ரிட்டில் ஆரம்பமாகி அதன் 11 ஆவது சுற்று வாசிங்டனில் நடைபெற்றது. இப்பேச்சுவார்த்தை பாலத்தீனிய தன்னாட்சி பற்றி மட்டுமல்ல, இஸ்ரேலுக்கும் அதன் அண்டை அரபு நாடுகளான சிரியா, யோர்தான், லெபனானுக்கும் இடைப்பட்ட பகை முரண்பாடுகளையும் தீர்க்க வேண்டும். ஆனால் இற்றைவரை எப்பயனும் - இஸ்ரேல் தன் நல்லெண்ணத்தைக் காட்டி வழங்கிய ஒரு சில சலுகைகளைத் தவிர - கிட்டவில்லை. ஏற்கனவே பிளவுபட்டிருந்த பாலத்தீன தலைமை, இப்பேச்சுவார்த்தைகளை மீளும் பிளவுண்டது. 1967 ஆம் ஆண்டின் பின் இஸ்ரேலால் வெளியேற்றப்பட்ட முதல் பாலத்தீனியரும் பாலத்தீனிய நிழல் நாடாளுமன்றத்தின் சபாநாயகருமான அப்துல் கமித் அல் சாயா, இப்பேச்சுவார்த்தையை அண்மையில் வெளியேறிய போது, "இது பேச்சுவார்த்தை அல்ல. சரண் அடைவதற்கு பிரயோகிக்கப்படும் நிர்ப்பந்தம்" என்றார். "என்னைப் பொறுத்தவரை இப்பேச்சுவார்த்தை மூலம் பாலத்தீனியருக்கு செய்யப்படப் போகும் தீங்குக்கு நான் பொறுப்பாக இருக்கவிரும்பவில்லை" எனக் குறிப்பிட்டார்.

இவ்வாறான குழப்ப நிலையிலிருக்கும் போதுதான், இனி ஒரு பேச்சுவார்த்தை பற்றி தகவல் வெளிவந்தது. கடந்த ஒரு வருடத்திற்கு மேலாக நோர்வே அரசின் உதவியோடு இஸ்ரேலியருக்கும் அரபுத் தரப்பினருக்கும் நோர்வேயில் நடைபெற்ற இரகசியப் பேச்சுவார்த்தை பற்றிய

தகவலை இது. பாலத்தீனிய விடுதலை அமைப்பிற்கோ அல்லது தனது அல்-பத்தா அமைப்பிற்கோ தெரியாமல் அரபுத் நடத்திய பேச்சுக்களில் எட்டப் பட்ட உடன்பாடுகள் பற்றிய தகவல்கள் பல முழுமையாக வெளிவந்த போதும் - வந்தவையில், சில முரண்பாடுகள் இருந்த போதும், இதன் அடிப்படைகள் பின்வருமாறு அமையும் எனத் தெரிகிறது.

1967 ஆம் ஆண்டு, இஸ்ரேலால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட காசாப் பகுதிகள், மேற்குக் கரையின் ஒரு பகுதியான ஜெரிக்கோ நகரத்தில், மட்டுப்படுத்தப்பட்ட தன்

னாட்சி வழங்குவதும், இஸ்ரேலும் பாலத்தீனிய விடுதலை இயக்கமும் ஒருவரை ஒருவர் அங்கீகரிப்பதும் இதன் பிரதான அம்சமாகும். அதே சமயம் தனது இராணுவத்தை இப்பகுதிகளிலிருந்து வெளியேற்றும் என்றும், வெளிவிவகாரம், இஸ்ரேலிய குடியேற்றங்கள், பாதுகாப்பு போன்றவை இஸ்ரேல்கையில் இருக்கும் என்றும் உடன்பாடு கூறுகிறது. மாற்றாக பாலத்தீன விடுதலை இயக்கம் ஆயுதப் போராட்டத்தை கைவிட்டு, உத்தியோகபூர்வமாக இஸ்ரேலை அங்கீகரித்து, தேவையான மாற்றங்களை தனது தேசிய சாசனத்தில் செய்யவும் சம்மதித்துள்ளது. அத்தோடு 'இன்ரிபாதா' மக்கள் எழுச்சியை நிறுத்த வேண்டும், என்றும் 5 வருட இடைக்கால திட்டமாக அமைதித்திட்டம் அமையும் என்றும், மூன்றாம் வருடத்தில் ஏனைய தீர்க்கப்படாத பிரச்சினைகள் பற்றி பேச்சுக்கள் ஆரம்பிக்கும் என்றும் உடன்பாடு கூறுகிறது. ஜெரிக்கோவிலும் காசாப் பகுதியிலும் நிலங்கள், காவல்துறைப் பணிகள் பாலத்தீனியர் பொறுப்பில் விடப்படும் என்றும் ஏற்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேசமயம் மேற்குக் கரையையும் போர்த்தானையும் தொடுக்கும் யோர்தான் நதிப் பாலம் இஸ்ரேலின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும். இவ் உடன்பாடு இன்று உலகத் தலைநகர்களில் பெரும் பரபரப்பை தோற்றுவித்ததோடு, பற்பல உணர்வுகளை இன்று உலகம் எங்கும் கிளப்பிவிட்டது.

பாலத்தீனிய மக்களுக்கு அமைதி கிட்டவேதே எவரும் எதிர்க்க விரும்பாத போதும், இம்மாதிரியான ஒரு அரைவேக்காட்டுத் திட்டம் எத்தகைய பலன்களை பாலத்தீனிய மக்களுக்கு அளிக்கும் என்பதுதான் இன்றைய கேள்வியாகிறது. ஏனென்றால் பாலத்தீனிய சதந்திர நாட்டை முதலில் கொடு, பின் பாலத்தீனிய

பாலத்தீனிய மக்களுக்கு அமைதி கிட்டவேதே எவரும் எதிர்க்க விரும்பாத போதும், இம்மாதிரியான ஒரு அரைவேக்காட்டுத் திட்டம் எத்தகைய பலன்களை பாலத்தீனிய மக்களுக்கு அளிக்கும் என்பதுதான் இன்றைய கேள்வியாகிறது. ஏனென்றால் பாலத்தீனிய சதந்திர நாட்டை முதலில் கொடு, பின் பாலத்தீனிய

தன்னாட்சி என இறங்கி அதுவுமின்றி மட்டுப்படுத்தப்பட்ட பகுதிக்கு என்பது ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் வாழும் பாலத்தீன மக்களுக்கு எவ்வாறு ஆணத்தத்தைக் கொடுக்க முடியும்? மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்கும் போதே பல நாறு சிக்கல்கள் இவ்வுடன்பாடுபற்றிக் கிளம்புகின்றன. கடந்த 26 வருடங்களாக அடக்குமுறையின் கொடுங்கரங்களில் சிக்கி, தன்னியல்பாக 19-87 ம் ஆண்டிலிருந்து கிளர்ந்து எழுந்து போராடி வரும் இஸ்ரேலால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட மேற்குக் கரை காசாப் பகுதி மக்கள், இவ்வுடன்பாட்டை ஏற்பார்களா

என்பது சந்தேகமே. ஏனென்றால் இதுவரை காலமும், "நீங்கள் போராடுங்கள் நான்கள் ஆதரிக்கின்றோம்" எனக்கூறிவந்த அரபுத் இப்போது, "நான்கள் சொல்கிறோம் நீங்கள் கேட்டு நடவாங்கள்" எனத் தன் னிச்சையாகச் செயற்பட முற்படுகின்றார் என இம்மக்கள் கருதுவதாகத் தெரிகின்றது. இவற்றைவிட வெளி உலகிற்கு நல்லெண்ணத்தைக் காட்டும் இஸ்ரேல், இம்மக்களுக்கு இழைக்கும் கொடுமைகளை எவ்விதத்திலும் இற்றைவரை குறைக்கவில்லை. குறிப்பாக தனது திட்டமிட்ட குடியேற்றங்களை மென்மேலும் விரிவாக்கும் முயற்சியே நடைபெறுவதாக இம்மக்கள் குறைப்படுகின்றனர். இன்றும் புல்லோசர்கள் புதிய பூதக் குடியேற்றங்களுக்காக நிலங்களைச் சமப்படுத்துவதாகவும், ஒரு இலட்சம் பூதக் குடியேறும் வகையில் பதினாயிரம் வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட பணிகள் முடுக்கி விடப்பட்டுள்ளதாகவும் தெரிகின்றது. இத்தகைய நிலையில் வளம் குன்றிய, வறுமை நிறைந்த காசாத் துண்டிக்கும், மேற்குக் கரையின் ஒரு பகுதிக்கும் உரிமை வழங்குவது என்பதே விசித்திரமானது. ஏனென்றால் நீர்வளம், நிலவளம் உள்ள மேற்குக் கரையில், எழுபது வீதம் நீர்வளம் வெளிநிலங்கள் இஸ்ரேலால் கையகப்படுத்தப்பட்டிருப்பதை இவர்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். இப்போது

பாலகுமாரன்

கோலான் குன்றுப் பகுதியில் பன்னிரண்டாயிரம் பேரும், மேற்குக் கரையில் ஒரு இலட்சம் பூதக் குடியேற்ற வாசிகளும் உள்ளனர். எனவே இத்தகைய பூதக் குடியேற்றங்கள் பாலத்தீனியத் தன்னாட்சிப் பகுதிக்குள் வராதது என்பது வெளிப்படாது. எனவே மீதியிருக்கும் பாலத்தீனியத் தாயகப் பகுதிகள் பற்றிய பேச்சுக்கள் அடுத்த கட்டமாக முற்று வருடங்களின் பின்னரே ஆரம்பிக்கப்படும் எனத் தெரிகின்றது. அதேசமயம் இரு பகுதியினருக்கும் மிக உயிர் நாடியாக விளங்கும் ஜெருசலேம் நிலை, புரியாத புதிராக இருக்கிறது. பாலத்தீனக் கொடி ஜெருசலேத்தில் பறக்கும் என அரபுத்தாம், எத்தருணத்திலும் ஜெருசலேம் கைவிடப்படமாட்டாது என ராபினும் அறைகூவி வருகின்றனர். ஜெருசலேத்திலோ படிப்படியாக மிக வேகமாக பூதக்குடியேற்றங்கள் வளருகின்றன. இன்று கிழக்கு ஜெருசலேம் பகுதியில் ஒரு இலட்சத்து அறுபதினாயிரம் பூதரும், ஒன்றரை இலட்சம் பாலத்தீன அரபுகளும் உள்ளதாக சனத்தொகை விகிதம் மாற்றப்பட்டுவிட்டது. எது எப்படி இருந்தபோதிலும் ஜெருசலேம் எமது தலைநகரம் என இருபகுதியினரும் விடாப்பிடயாக நிற்கப் போகிறார்கள் என்பது மிகத் தெளிவு.

இவை எல்லாவற்றையும் விட, தமது தாயகப் பகுதியில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்ட பாலத்தீனிய அகதி மக்களின் எதிர்காலம் என்ன என்பது கேள்விக்குறியாகவே உள்ளது. 1948 ஆம் ஆண்டு ஐ.நா. ஏற்பாட்டின்படி பாலத்தீனியப் பகுதி துண்டாடப்பட்டு பூதருக்கென தனியான தாயகப் பகுதி உருவாக்கப்பட்ட போது முண்ட போரில் ஏறத்தாழ சனத்தொகையில் அரைவாசி

மக்கள் (ஏழரை இலட்சம் பேர்) அகதிகளாக அண்டை நாடுகளுக்கு ஓடினர். 1948 ஆம் ஆண்டு பூதர் கையில் இருந்தது பாலத்தீனிய நிலங்களில் ஆறு வீதம் மட்டுமே. ஆனால் தமது சியோசைக் கோட்பாட்டின்படி சியோனீசியக் கோட்பாட்டை உருவாக்கிய தியோடர் கேர்சல் (Theodore Herzl) வலியுறுத்திய

அகற்ற இஸ்ரேல், பாலத்தீனிய நிலங்களை கையகப்படுத்தத் தொடங்கியதன் விளைவாக முண்ட 1967 ஆம் ஆண்டுப் போரின்போது, எஞ்சியிருந்த எகிப்து, ஜோர்தான் கையிலிருந்த தமது தாயகப் பகுதிகளையும் பாலத்தீனியர் இழந்தனர். அப்போது ஐந்து இலட்சத்துக்கும் மேற்பட்டோர் அகதிகளாயினர். 1967 போரின் முன்மொத்த பாலத்தீன சனத்தொகையில் 21 இலட்சம் பேர் மேற்குக் கரையிலும், 4 இலட்சம் பேர் காசாப் பகுதியிலும் இருந்தனர் போரின் பின் 15 இலட்சம் பேர் அகதிகளாகவும், 12 இலட்சம் பேர் அடிமைகளாகவும் மாற்றப்பட்டனர். எனவே இன்று 20 இலட்சம் பேர் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலும், ஏறத்தாழ 40 இலட்சம் பாலத்தீனியர் பாலத்தீனியத் தாயகத்திற்கு வெளியேயும் வாழ்வதாகக் கருதப்படுகின்றது. இவர்களில் கணிசமான பங்கினர் தாயகம் திரும்பத் தயாராக இருப்பர் என்பது வெளிப்படாது. இவர்கள் நிலை என்ன என்பது சிக்கலான வினா. இப்போது மட்டுப்படுத்தப்பட்ட தன்னாட்சி வழங்கப்பட்டிருக்கும் காசாவில் எட்டு இலட்சமும், ஜெரிக்கோவில் 9 ஆயிரம் பாலத்தீனியரும் வசிக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இக்காரணிகளை விட, பாலத்தீன விடுதலை இயக்கத்தில் அங்கம் வகிக்கும் ஜோர்சு கபாஸ் தலைமையில் இயங்கும் தீவிரத்தன்மை வாய்ந்த பி.எவ்.எல்.பி. மற்றும் டி.எல்.எவ்.ஆர். போன்ற அமைப்புக்கள் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் இயங்கும் 'கமாஸ்' இயக்கம், தென் லெபனானில் சிறிய கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளில் ஈராணின் ஆதரவோடு இயங்கும் 'கில் புல்லா' அமைப்புப் போன்றவை இவ்வுடன்பாட்டினை முறியடிப்போம் என துளுரைத்து நிற்கின்றன.

குறிப்பாக, இஸ்ரேலுக்கு எதிராக தனது ஆயுதப் போராட்டத்தை விரிவுபடுத்திவரும் கமாஸ் இயக்கம், உடன்பாட்டின்படி என்றோ ஒருநாள் தாயகம் திரும்ப எண்ணியிருக்கும் யாசீர் அரபாத்துக்கு பெரும் எதிர்ப்

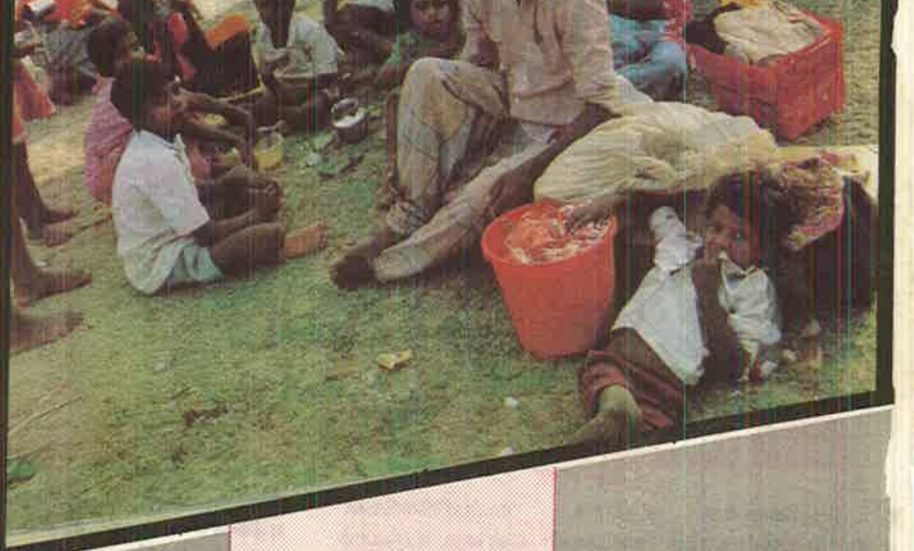
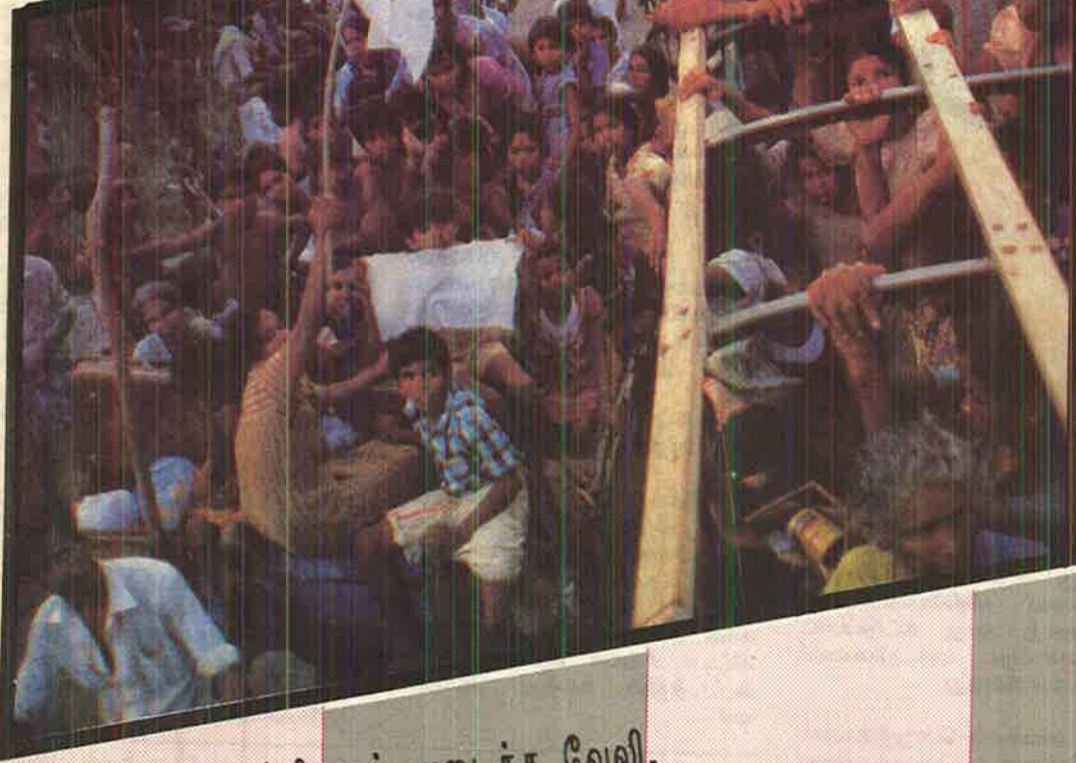
பையே காட்டப்போகின்றார்கள் என்பது திண்ணம். "சதாத்துக்கு நடந்ததை அரபாத்துக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறோம்" என தீவிரவாத பாலத்தீனியத் தலைவர் அகமட் ஜிபரில் பெய்ருட்டில் கூறியுள்ளார். இஸ்ரேலோடு தனித்து 'காம்ப் டேவிட்' ஒப்பந்தம் செய்த எகிப்திய சனாதிபதி அன்வர் சதாத், 1981 இல்

கொலை செய்யப்பட்டமையை அவர் நினைவுபடுத்தினார். கமாஸ் இயக்கமோ, "பேச்சுக்கள் நடத்துவோரின் கூக்குரலை விட, புனிதப் போராடிகளின் துப்பாக்கி ரவைகள் மிக மேலானவை" எனக்கூறி காசாப் பகுதியில் பெரும் ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்தத் தொடங்கிவிட்டது.

எனவே, இத்தகைய அபாயங்களுக்கு மத்தியில் ஏன் இந்த முயற்சியில் அரபுத் ஈடுபட்டுள்ளார்? இங்கேதான் வரலாறு ஒரு முக்கிய பாடத்தை உலகிற்கும், போராடும் இயக்கங்களுக்கும் புகட்டுகின்றது. ஆயுதப் போராட்டத்தை நடத்திய இயக்கங்கள், இஸ்ரேல் மீது தாக்குதல் நடத்தியபோது 'தீவிர பயங்கரவாதி' என வர்ணித்த இஸ்ரேல், இன்று அரபுத்தைக் காப்பாற்றுவது தன் பொறுப்பு என முற்பட்டிருப்பது வரலாறு காட்டும் ஒரு பழைய பாடம்தான். ஏனெனில், இன்று பழைய தீவிரத்தன்மையை இழந்து (ஒரு காலத்தில் பாலத்தீனியப் போராட்டத்தை நான் மணம் முடித்துள்ளேன் என்றவர் இன்று தனது 60 வது வயதில் பாலத்தீனியப் பெண் ஒருத்தியை மணம் முடித்துள்ளார் என்பது செய்தி) தனது தலைமைப் பதவியின் இறுதிக் கட்டத்தில் போராடவும் வழியற்று, சாதிப்பதற்கு எதுவுமற்று தனித்துப்போய் விட்டார். அரபுத், இராசதந்திர போராட்டம் நடாத்தி உலகெல்லாம் தூதுவர் அலுவலகங்களைத் தொடக்கி உலக ஆதரவைப் பெற்றவர், இன்று தனது மக்களின் முழு மையான ஆதரவைப் பெற முடியாமல் நிற்கின்றார். மிகுந்த பண நெருக்கடியில் சிக்கியிருக்கும் அவர், தனது இறுதிக் காலத்திலாவது தாயகம் செல்லக் கிடைக்கும் எவ்வுழியையும் பற்றித் தொங்கத் தயாராகிவிட்டார். எனவே இப்போது முழு மேற்குலகு ஆதரவு; இஸ்ரேல் அங்கீகாரம்! எகிப்து, சவூதி, குவைத் போன்ற வளைகுடா நாடுகள் உதவி; யோர்தான் ஆமோதிப்பு. (ஆரம்பத்தில் எதிர்ப்புக் காட்டிய யோர்தான்

தொடர்ச்சி 12ம் பக்கம்

தாய் நிலம்

அப்பு பத்திரமாய் அடைத்த வேலி,
உள்ளம் உவந்துருகித் தங்கை
வளர்த்த வெள்ளைப்பேடு,
வெள்ளாட்டுக் குட்டி இரண்டும்
குண்டொன்றின் குழியிலடங்கலாம்.
குரூரம், அந்த நாட்களைத் தின்னும்.
வீடு திறந்திருக்கும்; கூரையின்றி
இவையல்ல நம் வாழ்வு
நீங்களெல்லாம் வீதிகளில் திரிவீர்
வார்த்தையின்றி; துயர் சுமந்து
பேசாது மெளனித்து,
இடம் விட்டகன்று..

போரின் பிறகு,
வீசிய குண்டில் விழுந்த முருங்கையைப்போல்
வேறெதுவும் புதிதாய்த் தளிர்க்கலாம்.
உடைந்த வீட்டின் முகட்டை விடவும்
அழகாய் ஒரு குடில் நிமிரலாம்.
பனிபடிந்த காலையைப் போலப்
பிறகும் இனிதாய்
பழகிய நாட்கள் எழுந்து வரலாம்.

யாதும் நிகழும் என்பதாகுக;
நாம் விரும்பாத போரின் பிறகு
யாவையும் புதிதாய் எழுவதாகுக.

கருணாகரன்
(தாய்நிலம் கவிதையில் இருந்து)

நிலம் வேண்டுமே; ஆயினும்,
எனக்கு, உனக்கு; நிலம்
நம் எல்லோருக்குமான நிலம்
தாய் நிலம். அவனுக்கு

U.T.O
211 Katherine Road
London E6 1BU, UK
T/F 081-470 8593

L.T.T.E
Postbox 47, 7600 Struer
Denmark. Tel/Fax
97-841231

T.C.C
P.O.Box 694, Mulgrave North
Victoria 3170, Australia
Tel 03-457 6347 F 5608224

T.C.G
Post Fach 340251
51624 Gummersbach-34
Germany

T.C.C
Via Mariano Stabile - 34
90139 Palermo, Italy
T/F 091-611 3179

T.C.C
Groot Hertoginnelaan 106
2517 BL Den Haag, Nederland
Tel 070-346 1963 F-384 0683

T.C.C
P.O.Box 1699 Vika
0110 Oslo - 1, Norway
Tel 022-191260 F-190114

W.T.C.C
HOFJECKLIN, 7415 ROELS
SWITZERLAND
Tel 077 - 816509

T.C.C
341 Rue des Pyrenees
75020 Paris, France
Tel 435 81142 F 435 8119

T.C.C
Glomminge Grand-29
16362 Spanga, Sweden
Tel 08-7612943